

BUCOLICORUM GRAECORUM
THEOCRITI BIONIS MOSCHI
RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS.

RECENSUIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

EDITIO SECUNDA

LIPSIAE.
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXIX.

PRAEFATIO EDITIONIS SECUNDAE.

Contigit ut prioris editionis, quae a. 1850 lucem vidit, exemplaribus divenditis novam parari oporteret, quo tempore maioris Bucolicorum Graecorum editionis tomus primus, textum cum apparatu critico continens, fere absolutus erat. Itaque huius recensio plurimis ab illa priore diversam iterare placuit, nisi quod et sphalmata quaedam tolli poterant et lectiones in Addendis editionis maioris probatae recipi. Quum vero haec nova recensio complura exhibeat, quae commentariis et lexicis destituentibus tirones, partim adeo viros non indoctos morari possint, utile visum est lectionum novatarum, quarum sensus minus in aperto positus est, brevem interpretationem praemittere.

THEOCRITUS.

Id. I, 9. οἷς deminutivum vocis *οἷς*, ut *ἀμνός ἀμνίς*. — 45. *πυρραῖος* i. q. *πυρρός*, ut *ἐρυθραῖος* = *ἐρυθρός*, cf. Lobeck. Paralipp. p. 319. — 55. *αἰολίχος* deminutivum Doricum adiectivi *αἰόλος*, ut IV, 20. *πυρρήχος* a *πυρρός*. Ibid. *θᾶμα* Dorice pro *θέαμα*, cf. Diall. Gr. II. p. 342. — 62. *ἐκλήθειν*, oblivionem iniicere, cf. Buttm. Gr. II. p. 233. — 89. *λαδρά* i. e. *χλευαστιῶς*, vid. Philol. VII. p. 416. — 106. *Θυμβρίδος*. Intellige regionem prope Syracusas sitam. — 110. *Ἑλλίνας* i. e. *Καλλιστοῦς*. — 123. *ἐξ ὀρθῶν* sc. *ὀμμάτων*, cf. V, 36. et Soph. O. R. 538. *ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν*.

Id. II, 4. ποθεινεῖ Dorice pro *προσήκει*, cf. Diall. II. p. 344. 586. — 24. *λάκος* pro *λήκος*, cf. Hesych. *λάκος* (leg. *λάκος*), *ήκος*, *ψόφος*. — 31. *χαλιέον* Dorice pro *χαλκεῖον*, cf. Diall. II. p. 188. — 60. *καθυπερπετέρω ᾄς ἔτι καὶ νῦν*, *invicti (veneficiis) usque adhuc*, cf. *εἰς ἔτι καὶ νῦν* Lu-

cian. de sacrif. c. 14. — 84. ἐξάλλαξε, *mentem meam alienavit*, vid. Philol. VII. p. 423. — 106. ἀέρσα Dorice pro ἔρη, ἔρη, Diall. II. p. 51. — 111. Intelligo „*aspectu suo efficiens, ut oculos in terram defigerem*.“ — 121. Iunge περιελικτάν. — 127. τὰ φιλὰ euphemice. — 150. ἀτρεχέες Dorice pro ἀτρεχέες, Diall. II. p. 83. — 151. ἀκράτως sc. κνᾶθους.

Id. III, 21. λίπος hypocoristice ut μύρον AP. V, 113. — 26. Aposiopsis: „*et si non moriar* — (sc. in complexum tuum properabo). *Quod vero ad te pertinet* (i. e. tibi), *dulce est*“ sc. me mori. — 28. ποτεμάξατο i. e. προσήνεγκε, ἀπέδωκε. — 29. πῆχυσ ὀμαλός, *cubitus planus* ideoque platagonio imposito et percusso sonum non reddens. — 30. Ἄ Γράλιω, filia Γράλιον.

Id. IV, 13. δ' pro δὴ et ita saepius. — 22. κακογράφων, i. e. κακογράφος a stirpe ΓΡΑ, unde ἔργα Callim. fr. 250, πολύγραφος, γράστις. — 32. Κρότωνα pro Κρότων. Ad καλεῖ cf. Hom. Od. ρ, 382 seqq. — 47. εἰξῶ, cf. ad II, 4. — 61. „*Ad mortarium in opere erat*“ obscœne, cf. μακροσμός et ἰγδῖς, obscœna genera saltationis Poll. IV, 101. EtM. 464, 50. — 63. ὀρίξιεν, *confinem esse* Herod. IV, 42.

Id. V, 9. ἀνακλέπτω a simplici κλέπτω non magis differt quam ἀναρπάζω ab ἀρπάζω. — 14. μᾶυτόν ex μᾶ ἀντόν. — 24 ὄρισδε, *oppignera*, cf. Virg. Ecl. III, 31. *tu dic tecum quo pignore certes*. — 38. κυνάς, *canis femina*, vid. Philol. VII. p. 440. — 43. ὕβος i. e. λάγνος ab ὕς, ut βουῦβος IV, 17. (vid. infr.) a βοῦς. — 62. ποθέ Dorice pro ποθέν. — 95. λειτός vulgo minus recte λιτός scribitur. — 101. ὤς, *ubi* Sicelice. — 145. κερούτιδες, *lascivæ*, vid. Philol. VII. p. 446.

Id. VII, 4. 5. Intellige „*patre Lycore orti, nobilissimo inter populum, ultra vero hunc adeo Clytiæ et Chalconis regia stirpe*“. De ἔτ' ἄνωθεν cf. Ammon. p. 48. ἀπόγονος δ' ὁ ἦτοι υἱωνεύς ἢ ἔτι ἄποθεν, Plat. Legg. XI. p. 919. πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ τοῖς ἔτι τούτων εἰς τὸ ἄνω γένεσι. — 46. ὄρος εὐρυμέδον est *mons late dominans* i. e. late prospectans, altus, cf. Horat. Ep. I, 11, 26. *locus effusi late maris arbiter*. — 73. ὄρος ἄμφ' ἐπονείτο, *montes circa dolebant*. — 133. οἰναρέησι sc. χαμευνσί, *cubilibus pampineis*. — 153. διεκράναν ἄσατε, *aqua vestra fontana temperastis*, Scholl. ἐπηγάσατε.

Id. VIII, 33. πῆποκα Dorice pro πώποτε. — 48. ὦ Dorice pro ὄθεν per attractionem pro ἐκείθεν οὐ.

Id. IX, 13. Iunge ὅσον τι. — 18. ὦ Dorice pro ὄθεν. — 27. ἐγκαγχάσατο κόχλω, cf. Scholl. ἐγέλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου ὄστρακῳ, Hesych. καγχᾶται, ἀτάκτως γελᾷ. — 36. γάθει ὕσιν est dat. plur. sc. ὕμασι.

Id. X, 18. χορίζεται, *tibi corrumpit noctem* (Plaut. Men. 4, 2, 31.), cf. χορίζω, χαίρω. — 48. ὕπνω Dorice pro ὕπνοῦν.

Id. XI, 19. σφηλός i. q. σκληρός vel δομῶς, cf. Hesych. s. vv. σφηλόν, σφειλόν, ὄσφηλοι, σπηλόν. — 39. μανοφόρος rectius scribitur quam μανν. sensu non diverso. — 57. μασεῦμαι futurum verbi μανθάνω pro μήσομαι a stirpe ΜΗΘ, unde προμηθής, Προμηθεύς all. — 59. πόθ' vid. supra ad V, 62. — 65. πῆποχ' vid. ad VIII, 33. — 66. λεπτύοντα, *macrescentem*.

Id. XII, 13. Ἰσπνίλος verius scribitur quam εἰσπνηλός eodem sensu. — 35. ἐπιβῶται Ionice pro ἐπιβοᾶται.

Id. XIII, 13. ἐζών cf. ad II, 4. — 27. Κιανάν sc. γῆν. — 65. μεταρσία i. q. μετέωρος sc. ἦν. Intellige „*navis armamentis instructa et in mare deducta erat, ut qui profecturi essent; sed vela usque ad mediam noctem heroes Herculem expectantes constricta tenebant*.“

Id. XIV, 1. 2. ἄλλα τοιαῦτα h. e. πολλὰ χαίρειν, Αἰσχίνα sc. λέγω. — 17. βουῦβος, *magnus*, quo sensu Sophron Syracusanus βύβος (scr. βῦβος) dixisse traditur EtM. 216. 55., vox a βοῦς derivata ut particula epitatice βοῦ vel βῦ. Ibidem κοχλίαις est οἶνος καχλάζων, πορφύρων, *vinum fuscum*. „*Ein ochsiger Rother wurde vertilgt*.“ — 38. τῆν ὦ = ἐκείθεν, et μᾶλα, *genae*, cf. proverbium *hinc illae lacrimae*. — 46. οὐδ' εἰ fere non differt a simplici οὐδέ, cf. Arist. Vesp. 352. — 53. ὑπόχαλκος, *puella falsa et perfida*, cf. Plutarch. Morall. p. 65. A. et Herodian. p. 447. Piers.

Id. XV, 2. αυτεῖ Dorice pro αὐτοῦ, cf. Soph. O. C. 288. — 18. ταύτᾳ i. e. τῇ αὐτῇ = ὡσανύτως. — 25. ἦν ἰδ' ἐγών, *en ego*, i. e. prompta sum et parata ad faciendum quod iubes (ad eundem), cf. Callim. h. in Del. 132, Horat. Sat. I, 1, 15. — 27. αἶρε τὸ βᾶμα, *tolle pedem*, cf. Eurip. Troad. 342. — ἀνιό-

δρυπτε, *loris lacerata*, cf. *μαστιγίλας*, *δρυφάς*. Proverbium *πάλιν αἰ γ. μ. χρ. κ.* (cf. proverbium *πάλιν ἄ ὕς παρορίνει*), *rursus feles molli somno frui voluit*, Eunoae pigritiam notat. — 37. *τὰν ψυχὰν προτέθεικα* dictum est ut *προδιδόναι τὴν ψυχὴν* Soph. Ant. 322., *προβάλλειν ψυχὴν* Eurip. Rh. 183., cf. Eurip. Ph. 810. *θανάτῳ προτεθέντα*. — 40. *ἕππος* — omisso per aposiopesis *λακτίξει*, quod latet in sequentibus verbis *χωλὸν δ' οὐ δεῖ τι γενέσθαι*. — 49. *ἐξαπάτας κεκροτημένοι*, in fallaciis exercitati, cf. Scholl., Hesych. s. vv. *κρότημα* et *ἀκροτον*, Scholl. Arist. Nub. 259. — 73. *ἀθαρέως* i. e. *ὑβριστικῶς*, cf. Saupp. Epist. Crit. p. 76. — 88. *ἐκ νασσᾶν* sunt *νητῶν παῖδες* (ut Theogn. 189. 1112. *ἐκ κακοῦ est κακοῦ παῖς*) vel *νητιδεῖς*. De usu proverbiali et metaphoricō talium dictionum patronymicarum cf. Aristoph. Pac. 1067. *ἀλωπειδέῃσι* et Cratini *γαλιδέως* apud Hesychium. Sententia igitur haec „*et sicut anates omnia hiante ore clangentes*.” — 98. *πέρυτιν* Dorice pro *πέρυσιν*. — 101. *Χρυσώ* epitheton Veneris. — 126. 127. *Μιλατῆς* Dorice pro *Μιλησίς* i. q. *Μιλησία*. Sententia haec: *mulier Milesia et pastor Samius dicent*, „*lectus Adonidi stratus noster est*,” h. e. lecti stragula ex optima lana Samia textricum Milesiarum arte facta sunt. — 143. *εἰξέεις*, vid. ad II, 4.

Id. XVIII, 23. *ἐπὶ ἐστῶ*, ad telam texendam.

Id. XIX, 61. *ἀκρόχλοος*, valde pallidus.

Id. XX, 66. *ἄμματα ὄρθά* h. e. *κατ' ὄρθοπάλην*. — 213. *κρατέουσι* est dat. plur. participii, cui per notum *anacoluthiae* genus verbum finitum additur pro „*καὶ ἐκ κρατέουτος φῦσιν*.”

Id. XXI, 1. *μαλοπάρανος* Aeolice pro *μαλοπάριος* Diall. I. p. 36.

Id. XXII, 4. *ὑπάσσαλος* Aeolice pro *ὑπόσαλος*. — 6. *ἀντιφίλησ' ἐῶ*, et *Niciam vicissim mihi hospitium praebere sinam*. — 15. *ἀκιδρας*, cf. Cyrill. *ἀκιδρός*, ὁ ἀσθενής, Hesych. *ἀκιδρωνάξω* (recte Is. Vossius *ἀκιδρωνάξω*), *ἀμβλωπῶ*.

Epigr. VIII, 5. *πελωριστός* i. e. *περιβόητος*, cf. Hesych. *πελωρεύει*, *φανερῶς ποιεῖ* (leg. *φανερῶν*), et *κελω-*

ρύειν, *βοᾶν*. — XI, 6. *ἀγρεμόνες* i. q. antea *στάλικες*, cf. Hesych. — XXII, 2. *πολλοῖς* sc. *ἐνιαυτοῖς*.

B I O.

I. Conferatur huius idyllii editio singularis. — VI, 3. *Iunge ποτιμοχθεῖν*. — VII, 4. *Iunge ποτιδέχεσθαι*. — VIII, 1. 2. „*non tam timent quam amant*,” potius *amant quam timent*. — XI, 4. *χαλεπά* i. e. *δεινά* pro substantivo. — 5. *ἀλήτο* Dorice pro *ἡλᾶτο*. — 7. *quod desiderium propulsabat*. — XIII, 1. *potius Iovis filia quam maris*, cf. VIII, 1.

MOSCHUS.

I, 55. *Iunge ἀμφιδηνήεντος*, *circumcirca artificiosi*: *δηνήεις* i. q. *τεχνήεις* a *δῆνος*. — 66. 67. *Iunge ἔραζε πετηλά* i. e. *χαμαιπετῆ*, *χαμαιζήλα*, *humilia*. — II, 14. *βασιλῆα* i. e. *βασιλεία*, *regiam*. — V, 7. *δειλοθέτας*, *escas ponens*, *inescator* ab *δέλος*, *δέλεαρ*, *δείλαρ*.

I N C E R T I.

Id. I, 16. *ἐν ὕμετέροις κήδεσι* i. e. in Orphei Thracis morte. — 38. De aquilis plorantibus cf. Oppian. Ix. I, 2. — 39. *ἀλκυνόνις* i. q. *ἀλκυνών* EtM. 66, 30. Apoll. Rh. I, 1085. *ἀἴγεσι* rarior dativi forma ab *αἴγες*, *τὰ κύματα Δωριεῖς* Hesych. De *κῆϋξ* cf. Oppian. Ix. II, 7. *τὰς ὠδὰς δὲ εἰ καταπαύειν μέλλοιεν* (*αἰ ἀλκύνονες*), *κῆϋξ κῆϋξ συνεχῶς ἐπειποῦσαι σιγῶσι*. — 60. *νομεύει* i. q. *νωμᾶ*, *animo versat*. — 84. *ἤρεε*, *cariebat* i. e. *delectabat*. — 119. *οὐ φύγεν ὠδᾶν*, *cantu non absterritus est*. — 121. 122. *praeter hanc naeniam etiam lacrymis tuum fatum ploro*.

Id. II, 44. *Iunge μηδὲ τὸν ἀδέα*, *ne amasium quidem suum*.

Id. III, 13. *φορμός*, crassum piscatorum tegumen, quod his simul pro cervicali erat. — 15. *κλήθραν*, cf. Hesych. *κλήθρα*, — *μοχλός*. — 18. *τραφεράν* i. e. *ἡπειρον*. — 36. *ut luscinia in silva*; *lusciniarum ἀργυρνία* proverbialis, vid. Paroemiogr. I. p. 443. — 48. *Manus protentas incurvans pisci latum spatium concedebam*. — 58. *ὄγκινιον* deminutivum vocis *ὄγκινος* (male in lexicis *ὄγκινος*), *uncīnus*, *hamus*.

Id. V, 8. ζόδα μάλων, rosae genarum, rubores. — 24. λᾶθρον, oblivionem afferens, cf. Hom. Od. δ, 221. φάρμακον — κακῶν ἐπιλήθρον ἀπάντων et supra ad Theocr. I, 62. — 47. 48. Construe ἐπερυσάμενος (τῷ λᾶθρῳ) ἄχρῃς ρεῖσιπόδων τοίχου. —

Id. VI, 8. νόμος Dorice pro νόμους. Deinde interpretare: „inter Lycomedis filias non attendentes, ne eo quidem quod Achilles in Deidamiae cubiculo dormiebat.“ — 18. ἄειρε, laudibus extollebat.

Id. VII, 16. λίνον ἄκριτον, plaga plurimos sine discrimine excipiens, cf. Nonn. Dion. XLVIII, 286. (Ἐρωτες) εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι καὶ ἀγρώσσοσι γυναῖκα — 26. κροτέουσι, crepant. — 34. μαῦτόν, vid. ad Theocr. V, 14. — 36. „domus pastoribus satis pulchra est, ut novam aedificare non opus sit.“ — 61. tuis iussis non amplius obedientem.“

Id. VIII, 23. αὐλά, avis nidus, ut αὐλῆς Hom. Od. X, 470. — 66. φιλοφληνῆς, nugarum amans, cf. Hesych. φληνῆρος (recte Salmasius φληνῆρος) et EtM. 796, 10. 13., ubi male φληνός scriptum, tum φληνῆρος, φληναφάω.

Id. IX, 1. βοῶν ἐπλόουρος i. q. βουκαῖος, arator boum ope utens. — 72. ἄγριον i. e. ἀγροίκως. — 103. κωλοπέδαι, ut γυιοπέδαι, χειροπέδαι. Deinde περιστάδον est i. q. περίξ, circum circa; iunge autem περιστάδον ἀμφὶ πόδεσσιν, ut Oppian. Cyn. II, 259. περιστάδον ἀμφιχυθέντες. Postremo ἐγγὺς ἀπέργων interpretare „in propinquo retinens et a longinqua vagatione prohibens.“ — 114. ἔδνον, donum, ut Callim. fr. 193. — 248. εὐκτέανος i. q. εὐκτέδων, quae rectas fibras habet, cf. Thesaur. — 264. ἤχμασα ab ἐχμαίνειν, constringere. — 270. ἐκκαπύσαι i. q. ἀποκαπύσαι.

Quae in accentibus a vulgari consuetudine discedunt, eorum fere omnium causas in *Lehrsii Quaestionibus Epicis* expositas invenies.

H. L. Ahrens.

THEOCRITI IDYLLIA.

Idyll. I.

Θύρσις ἢ Ὠιδή.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἀπίτυς αἰπόλε τήνα
ἀποτὶ ταῖς παραῖσι μελίσδεται, ἄδύ δὲ καὶ τὴν
συρσίδης· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῆ.
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὴν λαψῆ.
αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, εἰς τὴν καταρρεῖ
ἀχίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστέ κ' ἀμείλξης.

ΑΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὦ ποιμῆν τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχῆς
τήν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑπόθεν ὕδωρ.
αἶκα ταὶ Μοῦσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρα τὴν σαλίταν λαψῆ γέρας· αἰ δὲ κ' ἀρέσκη
τήνας ἄρα λαβεῖν, τὴν δὲ τὰν ὄν ὕστερον ἐξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄης ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε τεῖδε καθίξας
συρσίδην; τὰς δ' αἶγας ἐργὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις ὦ ποιμῆν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν
συρσίδην. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,

ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶτε μυρῖται,

καὶ οἱ αἰεὶ δορυμῆα χολὰ ποτὶ θίνα κάθηται.
 ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγ' αἰεὶδες
 καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἴκειο μοῖσας, 20
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πελέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπω
 καὶ τὰν Κραυιάδων κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἱ δὲ κ' αἰείσης,
 ὡς ὅκα τὸν Διβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 αἴγα δέ τοι δασῶ διδυματόκου ἐς τρις ἀμέλξαι, 25
 ἃ δὴ ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδεί κηρῶ,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ περὶ μὲν χεῖλη μαρύεται ὑψόθε κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρῶσφ κεκομημένος· ἃ δὲ κατ' αὐτό 30
 καρπῶ ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἐντοσθεν δὲ γυνά, τί θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. παρ δέ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς· 35
 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρεται ἄνδρα γελᾶσα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν θιπτεῖ νόου. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δητὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τῶς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρον πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' ἧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἑοικώς.
 φαίης κα γνύων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 ὦδέ οἱ ᾠδήκωντι κατ' αὐχένια πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολιῶ περ ἑόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρούτοιο γέροντος 45
 πυρραΐαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβροθεν ἀλωά,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
 ἥμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ ἄλωπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρωας
 φοιτῆ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πήρα

πάντα δόλον κεύθοισα τὸ παιδίου οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερόκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας
 οὔτε φνυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, 55
 αἰολίχον τοι θάμα τέρας τέ τι θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἴγα τ' ἔδωκα
 ὄνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγην, ἀλλ' ἔτι κείται
 ἄχραντον. τῷ κὰ τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
 αἰκά μοι τὸν φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰεταῖς.
 κοῦτί τυ κερτομέω. πόταγ' ὦγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδᾶν
 οὐ τί πα εἰς Ἄϊδαν γε τὸν ἐκλάθοντα φυλαξείς.

ΘΥΡΣΙΣ.

(Ωιδή.)

- I. Ἄρχετε βουκολικὰς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 α' Θύρσις ὄδ' ὦξ Αἰτνας, καὶ Θύρσιος ἄδ' ἁ φωνά. 65
 πεῖ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πεῖ ποκα
 Νύμφαι;
 ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ὄρον εἶχετ' Ἀνάπω,
 οὐδ' Αἰτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδαρ.
 ἄρχετε βουκολικὰς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 70
 β' Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶκ δορυμοῖο λέων ἐκλαυσε θανόντα.
 ἄρχετε βουκολικὰς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 β' Πολλὰ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δὲ τε ταῦροι,
 πολλὰ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75
 ἄρχετε βουκολικὰς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 76

- α' Ἦνθον τοὶ βούται, τοὶ ποιμένες αἰπόλοι ἦνθον· 80
 πάντες ἀνηρώτων, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Προίηπος
 κῆφα· „Δάφνι τάλαν, τί νῦ τάκεαι; ἀ δ' ἔτι κώρα
 πάσας ἀνά κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.
 80 ξαλῶ σ', ἧ δύσερως τις ἄγαν καὶ ἀμύχανος ἔσσι.“ 85
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 84
- β' „Ὀλιπόλος ὄκκ' ἐσορῆ τὰς μακάδας οἶα βατεῦνται,
 87 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.“ 87
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- 85 β' „Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἶα γελᾶντι, 90
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῆσι χορεύεις.“ 91
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 94
- II. γ' Ἦνθ' ἔγε μὲν ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελώσασα,
 λαθρῶ μὲν ἐκγελώσασα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 90 κέϊπε· „τὴν θῆν τὸν Ἐρωτα κατ' εὐχεο Δάφνι λυγρίζειν·
 ἦρ' οὐκ αὐτὸς Ἐρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγρίχθης;“
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- γ' Τὰν δ' ἄρα χά Δάφνης ποταμείβετο· „Κύπρι βαρεῖα, 100
 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
 95 ἦδη γὰρ φράσθη πάνθ' ἄλιον ἄμιμι δεδυκεῖν;
 Δάφνης κῆν Ἀἶδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἐρωτι.“
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- γ' „Εἰ λέγεται τὰν Κύπριον ὁ βουκόλος, ἔρπε ποτ' Ἰδαν, 105
 ἦνθ' Ἐρωτὸς πρῶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
 τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὄγαθὲ τόσον ἔρασσαί;
 77 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 78
 79
- βούτας μὲν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 86
 τὰς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
 92 ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας. 93
 ἔρπε ποτ' Ἀγχίσην. τημεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος, 106

- ἄραιος χά Ἀδωνίς ὄπει καὶ μῆλα νομεύει. 109
 100 αὐτίς ὅπως στασῆ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα, 112
 καὶ λέγει· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.“
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- γ' „Ὀ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὄρεα φωλάδες ἄρχοι,
 115 χαίρεθ'· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνης οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
 05 οὐκέτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουσα
 καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.“ 118
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 122
- III. δ' „Ὀ Πᾶν Πᾶν, εἰτ' ἔσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαῖω,
 εἶτε τὴν ἄμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
 110 τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα 125
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.“
 λήγετε βουκολικῆς Μοῖσαι ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
- ε' „Ἐνθ' ὄναξ καὶ τᾶνδε φέρων πακτοῖο μελίπνονν
 ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν·
 115 ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἦδη, 130
 Δάφνης ἐγὼν ὄδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων, 120
 Δάφνης ὁ τὰς ταύρας καὶ πόρτιας ὧδε ποτῖσδαν.“ 121
 λήγετε βουκολικῆς Μοῖσαι ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς. 131
- ε' „Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βᾶτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
 120 ἅ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκενδοῖσι κομάσαι·
 πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνεῖκαι,
 Δάφνης ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνες ὄλιφος ἔλκοι, 135
 κῆξ ὀρθῶν τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαινο.“
 ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι. 107
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 108
 καὶ πτῶνας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 111
 ἄρχετε βουκολικῆς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 119

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἢτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

125 δ' Ἐγὼ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀνεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λίνα πάντα λελοίπη
ἐκ Μοιρῶν, ἧ δ' Ἀφρῆς ἔβα ῥόον. ἔκλυσε δῖνα 140
τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἢτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

130 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὧς κεν ἀμείλας
σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλὰκι Μοῖσαι,
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσω. 145

ΑἰΠΟΛΟΣ.

Πλήρες τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
πλήρες τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰρίλω ἰσχάδα τρώγοις
135 ἄδειαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.
ἠνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὧς καλὸν ὄσδει·
Ῥῶν πεπλυσθαί νιν ἐπὶ κρᾶναισι δοκησεῖς. 150
ὦδ' ἴθι Κισσαίθῃ, τὴν δ' ἀμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι,
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῆ.

Idyll. II.

Φαρμακεύτριαι.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
στέφον τὰν κελέβαν φοινικέφ οἶδ' ἀώτῳ,
ὧς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθεισκεῖ,
5 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνύκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. 5
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάροσιος. ἦρά οἱ ἀλλᾶ
ῶχετ' ἔχων ὅ τ' Ἐρως τάχινας φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.

βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
ἄνριον, ὧς νιν ἴδω καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ.
10 νῦν δὲ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα
φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχε δαίμον,
τᾶ χθονία θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομέναν νεκύων ἀνὰ τήρια καὶ μέλαν αἶμα.
15 χαῖρ' Ἐκάτα δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμιν ὀπάδει
φάρμακα ταῦτ' ἐροῖσα χερεῖονα μῆτέ τι Κίρκης 15
μῆτέ τι Μηδείας μῆτε ξανθᾶς Περιμήδας.

I. Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
Θεστυλί. δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
20 ἦρά γέ τοι μυσσὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέττυμαι;
- πᾶσσ' ἄμα καὶ λέγε ταῦτα „τὰ Δέλφιδος ὅστια
πᾶσσω.“

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἐμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἶθω· χῶς αὐτὰ λᾶκον μέγαν ἐκπυρος ἄσε,
25 κῆξαπίνας ἀφθῆ, κούδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, 25
οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνει.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 27
Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὰ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἀναιδῆ 23
κινήσαι κ' ἀδάμαντα καὶ εἰτί περ ἀσφαλὲς ἄλλο. 30
Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύνονται. 35
ἂ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὧς τάχος ἄχει.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἠνίδε σιγῆ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἄηται·
ἂ δ' ἐμὰ οὐ σιγῆ στέρνων ἐντοσθεν ἀνία,
35 ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθωμαι, ὅς με τάλαιναν 40
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.
Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ὡς τοῦτου τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφης.
40 χάς δινεῖθ' ὄδε δόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας,
ὡς τῆνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέρησι θύρησιν.
Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε πότνια φωνῶ·
εἴτε γυνὰ τήνω παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
45 τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκα Θεσέα φαντί
ἐν Δία λασθῆμεν ἐϋπλοκάμω Ἀριάδνας.

Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἴππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῶ δ' ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πᾶλοι μαίνονται ἀν' ὄρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
50 ὡς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι
μαινομένω ἱκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.

Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφης,
ἀγῶ νῦν τίλλουσα κατ' ἀργίφῃ ἐν πυρὶ βάλλω.
55 αἰαὶ Ἔρωτος ἀνιαρέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροῶς αἶμα
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Σαύραν τοι τρέψασα κακὸν ποτὸν αἴριον οἰσῶ.

Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταυθ' ὑπόμαξον
60 τᾶς τήνω φλιάς καθυπερτέρω ἄς ἔτι καὶ νῦν,
καὶ λέγ' ἐπιφθύζουσα· „τὰ Δέλφιδος ὅστια μᾶσσω.“

Ἰνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

II. Νῦν δὴ μούνα εἰδῶ πόθεν τὸν ἔρωτα δακρῶσω;
ἐκ τήνω δ' ἀρξῶ, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
65 ἦνθ' ἂ τῶ Εὐβούλοιο καναφόρος ἄμιν Ἀναξῶ
ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾶ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα

ἐκ θυμῷ δέδεμαι, ὃ δὲ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ.

θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καὶ μ' ἂ Θευχαρίδα Θραῦσσα τροφὸς ἂ μακαρίτις
70 ἀρχίθυρος ναίουσα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δὲ οἱ ἂ μέγαλιτος
ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
ἀμφιστεϊλαμένα, τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 75

Ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἧ τὰ Λυκάωνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τι καὶ Εὐδάμνιππον ἰόντας,
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρω μὲν ἐλιχρῶσοιο γενειάς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὴν Σελάνα,
80 ὡς ἀπὸ γυμνασίου καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Χὰς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι πυρὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κοῦτέ τι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἐγνων· ἀλλὰ μὲ τις καπυρὰ νόσος ἐξάλλαξε,
85 κείμαν δ' ἐν κλινητῆρι δέν' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καὶ μεν χροῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω,
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
90 ὅστι' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα,
ἢ ποίας ἐλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾶθεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὃ δὲ χρόνος ἄνντο φεύγων.
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Χοῦτω τᾶ δούλα τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
95 „εἴ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·

τηνεί γάρ φοιτῆ, τηνεί δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.“

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

100 „Κῆπει κά νιν ἐόντα μάθης μόνον, ἄσυχα νεῦσον,
κεῖφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ἀφαρέο τᾶδε.“

ὡς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δάματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα,

105 Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἰδρῶς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτιάσιν ἀέρσασιν,
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυναίμαν, οὐδ' ὄσσον ἐν ὑπνω
κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα πάντοθεν ἴσα.

110 φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσιδὼν ὄστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας,
ἔξετ' ἐπὶ κλιντῆρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

115 „ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἐφθασας, ὄσσον ἐγὼ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἐφθασσα Φιλίνου,
ἔς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἤμ᾽ παρεῖμεν.“

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

120 „Ἦνθον γάρ κεν ἐγών, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα
ἢ τρίτος ἢ τετάρτος ἐὼν φίλος ἀντίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέησι περὶ ζώστορησιν ἐλκίταν.“

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

125 „Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἦς φίλα—καὶ γὰρ
ἐλαφρός

καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠθέοισι καλεῦμαι—
εὐδὸν κ', εἴτε μόνον τὸ καλὸν στόμα τευς ἐφίλησα·

εἰ δ' ἀλλᾶ μ' ὠθεῖτε καὶ ἂ θύρα εἶχετο μοχλῳ,
πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέ.“

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.

130 „Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τῷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν,
καὶ μετὰ τὰν Κύπριον τύ με δευτέρα ἐκ πυρός εἴλεν
ὦ γύναι ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον·
135 αὐτως ἡμίφλεκτον· Ἔρωσ δ' ἄρα καὶ Λιπαραῖω
πολλάκις Ἀφαιστόιο σέλας φλογερότερον αἰθεῖ,
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα,

140 „Σὺν δὲ κακαῖς μαυρίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἔτι δέμνια θεορὰ λιποῖσαν
ἀνέρος.“ ὡς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἂ ταχυπειδῆς
χειρὸς ἐφαφαμένα μαλακῶν ἐκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαλνετο, καὶ τὰ πρόσωπα
145 θερμοτέρ' ἦς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσομες ἀδύ·
χῶς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
κοῦτέ τι τῆνος ἐμὴν ἐπεμύψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνω. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἄ τε Φιλίστας

150 μάτηρ τᾶς ἀμᾶς ἀύλητρίδος ἄ τε Μελιξοῦς
σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτραχον ἵπποι
Ἄω τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῦ φέροισαι·
κεῖπέ μοι ἄλλὰ τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφιν ἐράται.
κεῖτέ νιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἶτε καὶ ἀνδρός,
155 οὐκ ἔφατ' ἀτρεχῆς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἶεν ἔρωτος
ἀκρόατος ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὄχετο φεύγων,
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δάματα τῆνα πυκάσδειν.
ταῦτά μοι ἂ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθῆς·
ἢ γὰρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη,

160 καὶ παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.
νῦν δὲ τί δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον;

ἦρ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἱ δ' ἔτι καὶ με
 λυπεῖ, τὰν Ἀῖδαο πύλαν καὶ Μοῖρας ἀραξεῖ. 160
 160 τοῖά οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πάλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἶσά τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε κἄλλοι 165
 165 ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὄπαδοί.

Idyll. III.

Κ ὦ μ ο ς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλημένε, βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κρᾶναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 5 τὸν Λιβυκὸν κνᾶκωνα φυλάσσειο, μὴ τυ κορῦψη. 5
 ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρνύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦρά με μισεῖς;
 ἦρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν; 8
 Τὸν στέφανον τίλαί με καὶ ἀντίκα λεπτὰ ποησεῖς, 21
 10 τὸν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλὶ φίλα κίσθοιο φυλάσσω 22
 ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοισι. 23
 ὦμοι ἐγὼν, τί πάθω; ἂ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις; 24
 ἦνίθε τοι δέκα μάλα φέρω. τηρῶθε καθέϊλον,
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὴν· καὶ αὔριον ἄλλά τοι οἶσά.
 νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς. 9

15 Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. αἶθε γενοίμαν
 ἂ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἐκοίμαν
 τὸν κισθὸν διαδύς καὶ τὰν πτέρην, ἃ τυ πυκᾶσδει.
 Νῦν ἐγνων τὸν Ἐρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας 15
 μαζὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
 20 ὅς με κατασμύχαν καὶ ἐς ὄστιον ἄχρις ἰάπτει.
 ὦ τὸ καλὸν ποθορῶσα, τὸ πᾶν λίπος· ὦ κνᾶνοφρον
 Νύμφα, πρόσπνυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλήσω.
 ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδεά τέρψις. 20
 Τὰν βαίταν ἀποδύς εἰς κύματα τηρῶ ἀλεῦμαι,
 25 ὥσπερ τὰς θύννας σκοπιᾶζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
 καίκα μὴποθάνω — τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τέτυκται.
 Ἐγνων προᾶν, ὅκα μοι μεμναμένῳ, εἰ φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,
 ἀλλ' αὐτὸς ὀμαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη· 30
 30 Εἶπε καὶ ἂ Γραῖα τάλαθῆα κοσκινόμαντις,
 ἂ προᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, ὧνεκ' ἐγὼ μὲν
 τὴν ὄλος ἐγκειμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῆ.
 Ἦ μὰν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
 τὰν με καὶ ἂ Μέρμωνος ἐριθακίς ἂ μελανόχρωσ 35
 35 αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τὴν μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
 Ἄλλεται ὀφθαλμὸς μεν ὁ δεξιός· ἦρά γ' ἰδησῶ
 αὐτάν; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινηθεῖς.
 καὶ κ' ἐμ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐστίν.
 Ἴππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἦθελε γᾶμαι, 40
 40 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλῶν δρόμον ἄννευ· ἂ δ' Ἀταλάντα
 ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς εἰς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.
 Τὸν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρος ἄγε Μελάμπους
 ἐς Πύλον· ἂ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνησιν ἐκλίνθη,
 μάτηρ ἂ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφρεσιβοίης. 45

45 Τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ᾧρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως ὁ Ἄδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνου ἰαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα, 50
ὡς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.

Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰίδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδέ μ' ἔδονται.
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθιο γένοιτο.

Idyll. IV.

Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἰπέ μοι ᾧ Κορύδων, τίνος αἰ βόες; ἦρα Φιλώνδα;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἀλλ' Ἀλγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἦ πάψε κρύβδαν τὰ ποθ' ἔσπερα πάσας ἀμέλγεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἄλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.

ΒΑΤΤΟΣ.

5 Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾧχετο χώραν; 5

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφειὸν ᾧχετο Μίλων.

ΒΑΤΤΟΣ.

Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Κῆμ' ἔφαθ' ἅ μᾶτῃρ Πολυδεύκεος εἶμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

10 Κῶχέτ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μῆλα. 10

ΒΑΤΤΟΣ.

Πείσαι κα Μίλων καὶ τὸς λύκος αὐτίκα λυσοῆν.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μνηκόμεναι αἶδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Δειλαῖαι δ' αὐταί, τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἦ μὰν δειλαῖαι γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

15 Τήνας μὲν δῆ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
τῶστια. μὴ προῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὅκα μὲν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι,
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

ΒΑΤΤΟΣ.

20 Λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. αἶθε λάχοιεν 20
τοὶ τῶ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται, ὅκα θυώντι
τᾶ Ἡρα, τοιόνδε· κατογράφω γὰρ ὁ δᾶμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Καὶ μὰν ἐς στομάλιμνον ἐλάννεται ἐς τε τὰ Φύσχω,
καὶ ποτὶ τὸν Ναύαιθον, ὅπει καλὰ πάντα φύοντι,
25 αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῦ φεῦ βασειῦνται καὶ τὰ βόες ᾧ τάλαν Αἴγων
εἰς Αἶδαν, ὅκα καὶ τὸν κακῆς ἠγάσσαο νίκας,
χὰ σῦριγξ εὐρωῖτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπάξαι.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πίσαν ἀφέρπων
δῶρον ἐμὴν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς,
κεῖ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρονοῦμαι, εὐ δὲ τὰ Πύρρω·
αὐλέω. ἅ τε Κρότωνα καλεῖ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος
καὶ τὸ ποταῖον τὸ Λακίνιον, εἶπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀρθάκοντα μόνος κατεδαίσατο μάξας.
τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας
τᾶς ὀπλάς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, τὰ δὲ γυναικῆς
μακρὸν ἀνάυσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

ἽΩ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνος σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἴγες ἐμὴν φίλαι, ὅσον ἀπέσβης.
αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χροὴ φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσειτ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἰθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ ροσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἂ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσκαοῦεις;
εἰξῶ ναι τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος ἀντίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἰδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέσσει.
πεῖ θῆν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὡς τυ πατάξω;

ΒΑΤΤΟΣ.

Θᾶσαι μ' ᾧ Κορύδων ποτὶ τῷ Διός· ἂ γὰρ ἄκανθα
ἀρμοὶ μ' ᾧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖται
τὰ τρακτυλλίδες ἐντὶ. κακῶς ἂ πόρις ὄλοιτο·
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμώμενος. ἦρά ἐ λεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ναι ναι, τοῖς ὀνύχεσσι ἐχω τί νιν· ἄδε καὶ αὐτά.

ΒΑΤΤΟΣ.

ἽΟσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρηψ, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομῆονται.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἶπ' ἄγε μ' ᾧ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἐτι μύλλει
τήναν τὰν κνάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ἸΑκμάν γ' ᾧ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθῶν
καὶ ποτὶ τᾶ μάκτρα κατελάμβανον ἄμος ἐνήργει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εὖ γ' ἄνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἦ Σατυρίσκους
ἐγγύθεν ἦ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ὀρίσδεις.

Idyll. V.

Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἴγες ἐμαί, τήνον τὸν ποιμένα τόνδε Σιβύργα
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθρὸς ἔκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τῆς κρᾶνας σίττι' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορήτε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέφαντα Κομάτας;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

5 Τὰν ποίαν σύριγγα; τὴν γὰρ ποκα δῶλε Σιβύργα 5
ἐκτάσα σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι-
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

10 Τὰν μοι ἔδωκε Λύκων ᾧλεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον 10
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβαν νάκος; εἰπέ Κομάτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἤσ τι ἐνεύδειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκα' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὸ δ' ᾧ κακὴ καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

15 Οὐ μαντὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων 15
τὰν βάρταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος, ἢ κατὰ τήνας
τῆς πέτρας ᾧνθρωπε μανεῖς εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ μὲν οὐδ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ᾧγαθὲ Νύμφας,
αἰτέ μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθειεν,
οὐ τεν τὰν σύριγγα λαθῶν ἔκλεψα Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

20 Αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Λάφριδος ἄλγε' ἀροίμαν. 20
ἀλλ' ᾧν αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
λερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστέ κ' ἀπείπησ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἔς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἠνίδε κείται
ᾧριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ᾧρισδε.

ΛΑΚΩΝ.

25 Καὶ πᾶς ᾧ κίναϊδε τάδ' ἔσσειται ἐξ ἴσω ἀμίν; 25
τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς προτοτόκοιο κακὰν κίνα δῆλετ' ἀμέλγειν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

30 Ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ᾧς τὸν πεποίθεις, 30
σφαῖς βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
ᾧριφος ἰσοπαλῆς τοι, ἰδ' ὁ τράγος οὔτος ἐρίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ σπεῦδ'· οὐ γὰρ τοι πυρὶ θάλλπει. ἄδιον ἄσῃ
τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τᾶλσεα ταῦτα καθίξας.
ψυχρὸν ὕδωρ τουτεῖ καταλείβεται· ᾧδε πεφύκει
ποία χά στιβὰς ᾧδε, καὶ ἀκρίδες ᾧδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

35 Ἄλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὴν με τομῆς 35
ᾧμασι τοῖς ᾧρθοῖσι ποτιβλέπεν, ᾧν ποκ' ἐόντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἄ χάρις εἰς τί ποθέροπει.
θρέψαι κα λυκιδεῖς, θρέψαι κυνάς, ᾧς ἐ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

40 Καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἦ καὶ 40
ἀκούσας
μέμναμ'; ᾧ φθονερὸν τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίου αὐτῶς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἀνίκα' ἐπύριζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἶ δὲ χίμαιραι
αἶδε κατεβλαχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρώπη.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ βάρδιον τήνω πυρίσματος ὕβε ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἔροφ', ᾧδ' ἔροπε, καὶ ὕστατα βοηκλιαξῆ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

45 Οὐχ ἐρῶ τῆνεῖ· τουτεῖ δρούες, ᾧδε κύπειρος, 45
2*

ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
 ἐνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο· ταὶ δ' ἐπὶ δένδρῳ
 ὄρνιθες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
 τᾶ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑπόθε κώνωσ.

ΛΑΚΩΝ.

50 Ἡ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἰρία τεῖδε πατησεῖς, 53
 αἰκ' ἐνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
 ταὶ παρὰ τιν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴ περ ὄσδεις.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

55 Αἰ δὲ γέ κα τὴ μόλῃς, ἀπαλὰν πτέριν ὦδε πατησεῖς 58
 καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρῶν
 δέρματα τᾶν παρὰ τιν μαλακώτερα τετρακίς ἀρνεῶν.
 στασῶ δ' ὀκτῶ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 ὀκτῶ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

ΛΑΚΩΝ.

60 Αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάξεν· 63
 τὰν σαντιῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἀμέ,
 τίς κρινεῖ; αἰθ' ἐνθοὶ πόθ' ὁ βουκόλος ὦδ' ὁ Λυ-
 κώπας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
 65 τήνας τὰς παρὰ τιν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 68

ΛΑΚΩΝ.

Βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὴ κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

Ἴὼ ξένε μικρὸν ἄκουσον

τεῖδ' ἐνθῶν· ἀμές γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
 βουκολιαστάς ἔστι. τὴ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων
 ἐν χάριτι κρινῆς, μήτ' ἂν τύγα τοῦτον ὀνάσης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

70 Ναι ποτὶ τᾶν Νυμφῶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάτα 73
 τὸ πλέον εὐθύνης, μήτ' ἂν τύγα τᾶδε χαρίξῃ.
 ἀδέ τοι ἅ ποιμνα τῷ Θουρίῳ ἔστι Σιβύρτα,
 Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὀρης φίλε τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

75 Μή τὴ τις ἠρώτη ποτὶ τῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα 78
 αἰτ' ἐμόν ἔστι κάκιστε τὸ ποιμνιον; ὡς λάλος ἔσσι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντισθ' οὔτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
 κούδεν καυχῶμαι· τὴ γε μὰν φιλοκέρτομος ἔσσι.

ΛΑΚΩΝ.

Εἶτα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον εὐ πάλιν αὐτίς
 ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἢ στρωμύλος ἦσθα Κομάτα.

(Βουκολιασμός).

ΚΟΜΑΤΑΣ.

80 Ταὶ Μοῖσαι με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδόν 83
 Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρας δύο προῶν ποκ'
 ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἐμ' ὁ Ἀπόλλων φιλεῖ μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
 κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

85 Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἴγας ἀμέλγω,
 καὶ μ' ἅ παις ποθορῶσα „τάλαν“ λέγει „αὐτὸς ἀμέλ-
 γεις“; 88

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάργως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελᾶντα καὶ ἀδύ τι ποπυλιάζει.

ΛΑΚΩΝ.

90 Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν 90
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' ἀγένηα σελετ' ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

'Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμῶνα
παρ' ῥόδα, τῶν ἄνθηρα· τὰ δ' αἱμασιαῖσι πεφυκεί.

ΛΑΚΩΝ.

95 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀμομαλίδες· αἶ μὲν ἔχοντι 95
λειτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἶ δὲ μελιχραί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Κῆγῶ μὲν δασῶ τὰ παρθένω ἀντίκα φάσσαν
ἐκ τὰς ἀρκεύθω καθελῶν· τηρεῖ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

'Ἄλλ' ἐγὼ ἐς γλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πεξῶ
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

100 Σίττ' ἀπὸ τὰς κοτίνω ται μακίδες· ὦδε νέμεσθε, 100
ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τὰς δρυὸς οὔτος ὁ Κῶναρος ἅ τε Κιναιδα;
τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

105 Ἔστι δὲ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ, 105
ἔργον Πραξιτέλεως· τὰ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.

ΛΑΚΩΝ.

Χάμιν ἐστὶ κύων φιλοποιμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὄν τῷ παιδί δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

'Ἀκρίδες, αἶ τὸν φραγμὸν ὑπερπαθῆτε τὸν ἀμόν,
μὴ μεν λαβασεῖσθε τὰς ἀμπέλος; ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

110 Τοὶ τέττιγες ὄρητε, τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίζω· 110
οὐτῶς χύμης θην ἐρεθίζετε τῶς καλαμεντάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας, αἶ τὰ Μίκωνος
αἶεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθ' ἔσπερα φαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τῶς κωνθάρους, οἶ τὰ Φιλῶνδα
115 σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται. 115

ΚΟΜΑΤΑΣ.

'Ἢ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρῶς
εὐ ποτειγκλίξεν καὶ τὰς δρυὸς εἴχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μάν ποκα τειδέ τυ δήσας
Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

120 Ἦδη τις Μόρσων πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παραίσθεν; 120
σκίλλας ἰὼν γραιῖας ἀπὸ σάματος ἀντίκα τίλλειν.

ΛΑΚΩΝ.

Κῆγῶν μάν κυζῶ Μόρσων τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθῶν τὰν κυκλάμινον ὄρουσέ νην εἰς τὸν Ἄλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

125 Ἴμερα ἀνθ' ὕδατος ῥεῖτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κραῖθι 125
οἶνω πορφύροις, τὰ δὲ τοι σία καρπὸν ἐνεῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

ῥεῖτω χῶ Σύβαρις ἀμὺν μέλι, καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
ἀ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾶ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύντισόν τε καὶ αἶγριλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῆνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

130 Ταῖσι δ' ἐμαῖς ὄτεσσι πάρεστι μὲν ἄ μελίτεια 130
φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ρόδα κίσθος ἐπανθεῖ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίπας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὠτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

135 Ἄλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῶ 135
τὰν σύριγγ' ὠρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλησεν.

ΜΟΡΣΩΝ.

Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,
οὐδ' ἐποπας κύννοισι· τὴν δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθῆς.
παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὴν δὲ θύσας
140 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας ἀντίκα πέμψον. 140

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πεμψῶ ναι τὸν Πᾶνα. φριμάσσειο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κηρῶν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαζῶ
κατ τῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος, ὦδ' ὀπόκ' ἦδη
ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὕμιν ἀλεῦμαι.
145 αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουτίδες· αὔριον ὕμέ 145
πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθε λίμνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς

τὰν αἰγῶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γε-
νοίμαν,

150 αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

Idyll. VI.

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ Δαμοίτας.

Δαμοίτας χῶ Δάφνης ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
ἐξόμενοι θέρεος μέσφ' ἄματι τοιάδ' αἶειδον.

5 πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνης, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἐρίσδεν. 5

(Δάφνιδος ᾠδή.)

α' Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποιμνιον ἄ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·

β' Καὶ τὴν νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἴδε τὰν κύννα βάλλει,
10 ἄ τοι τὰν ὄτων ἐπεται σκοπός· ἄ δὲ βαῦσδει 10
εἰς ἄλα δερκομένα, τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχα παφλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῦ θεοῖσαν.

α' Φράξο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμησιν ὀρούση
ἐξ ἄλδος ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροά καλὸν ἀμύξη.

15 β' Ἄ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρούπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας 15
ταὶ καπυραὶ χαίται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει·
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἢ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ὦ Πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

20 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' αἶδεν. 20

(Δαμοίτου φῶδῆ.)

γ' Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποιμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε,
κοῦτι λάθ', οὐ, τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθο-
ρῶμι

ἐς τέλος, ἀντὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἐχθρὰ φέροιτο ποτ' οἴκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι.

25 γ' Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποδόρρημι, 25
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμί γυναικ' ἔχεν· ἃ δ' αἰοῖσα
ζαλοῖ μ' ὦ Παιᾶν καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσης
οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τέ καὶ ποτὶ ποίμνας.

δ' Σίξα δ' ὕλακτεῖν νιν καὶ τᾶ κνυί· καὶ γὰρ ὅκ' ἦρων
30 αὐτᾶς, ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία φύγχος ἔχουσα. 30

γ' Ταῦτα δ' ἰσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. ἀντὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστέ κ' ὁμόσση
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γὰρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.

35 γ' Ἢ γὰρ προῶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἧς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μεν ἃ μία κῶρα,
ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὁδόν-
των

λεννοτέρων ἀνὰ Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

δ' Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπουν·
40 ταῦτα γὰρ ἃ γραία με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξε. 40

42 Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
42 χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει Δαμοίτας, σύρισθε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·

41 ἃ προῶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποτίωι ποταύλει. 41

45 ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ται πόρτιες αὐτίκα ποίε. 45
νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνήσατοι δ' ἐγένοντο.

Idyll. VII.

Θ α λ ὕ σ ι α.

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγὼ τε καὶ Εὐκροίτος εἰς τὸν Ἄλεντα
εἴρομεσ ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.

τᾶ Δηοὶ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκώρεος, εἰτί περ ἐσθλὸν
5 λαῶν, τῷ δ' ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ 5

Χάλκωνος, Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κρῶναν
εὔ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ· ται δὲ παρ' αὐτάν
αἰγειροὶ πτελέαι τε εὐσκιον ἄλσος ὕφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόσσαι.

10 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
ἄμιν τὸ Βρασίλα ἀνεφαίνετο, καὶ τιν' ὀδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα,
οὔνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τις μιν
ἠγνοίησεν ἰδῶν, ἐπεὶ αἰπόλω ἔξοχ' ἔφκει.

15 ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
κνικὸν δέριμ' ὥμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγοιελαιῶ
δεξιτερᾷ κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς

20 ὄμματι μειδιῶντι, γέλωσ δὲ οἱ εἶχετο χεῖλευσ· 20
„Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸν μεσαμέριον πόδας ἔλκεισ,
ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἰμασιαῖσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι;

ἢ μετὰ δαίτ' ἄκλιτος ἐπέιγαι; ἢ τινος ἀστῶν
 25 λανὸν ἐπι θρώσκεις; ὡς τοι ποσὶ νισσομένοιο 25
 πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσι ἀείδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείψθην. „Λυκίδα φίλε, φαντί τυ
 πάντες
 ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπέροχον ἐν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀμητήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
 30 ἀμέτερον· καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν 30
 ἔλπομαι. ἅ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιᾶς· ἢ γὰρ ἑταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλω Λαμάτερι δαίτα τελευντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ
 ἅ δαίμων ἐνκρίθον ἀνεπλήρωσεν ἁλωάν.
 35 ἀλλ' ἄγε δὴ — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς — 35
 βουκολιασδόμεσθα· τάχ' ἄτερος ἄλλον ὄνασει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καπυρόν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γὰρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 40 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὐδὲ Φιλητᾶν 40
 ἀείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὡς τις ἐρίσδω.
 ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺ γελάσας
 „τᾶν τοι“ ἔφα „κορύναν δωρύττομαι, οὐνεκεν ἐσσί
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρως.
 45 ὡς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνηῖ 45
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾶ τελέσαι δόμον εὐρυνμέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρηιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
 50 Σιμιχίδα· κῆγὼ μὲν, ὄρη φίλος, εἰ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.“

(Λυκίδου ᾠδὴ.)

α' Ἐσσεταὶ Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μυτιλᾶναν,

χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα, χῶριων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει,
 55 αἴκεν τὸν Λυκίδαυ ὀπτώμενον ἐξ Ἀφροδίτας 55
 ὄρηται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
 α' χᾶλκύνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ' εὐρον, ὃς ἐσχατα φυκία κινεῖ·
 ἄλκύνες, γλαυκαῖς Νηρηῖσι ταὶ τὰ μάλιστα
 60 ὀρνίθων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. 60
 ὄρη πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοος ὄρμον ἴκοιτο. 62
 β' Κῆγὼ τῆνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω
 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ
 65 παρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φουξεῖ. 65
 β' Χὰ στιβάς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνήξᾳ τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάμπτω τε σελίλω.
 καὶ πλόμαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
 70 γ' Ἀύλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἷς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει,
 ὡς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνης ὁ βούτας,
 χῶς ὄρος ἀμφ' ἐπονείτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρή-
 νενυ,
 Ἰμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο, 75
 75 εὔτε χιῶν ὡς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον
 ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
 δ' Αἰσεὶ δ' ὡς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάραξ
 ζῶν ἐόντα κακῆσιν ἀτασθαλίησιν ἀνακτος,
 ὡς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέροντο ἰοῖσαι 80
 Ἀγεάνακτι πλόον διζήμενῳ ἐς Μυτιλᾶναν 81

80 κέδρον ἔς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,
οὔνεκά οἱ γλυκὴ Μοῖσα κατὰ στόματος χεῖς νέκταρ.

γ' Ὡ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὴν θην τάδε τερπνὰ πεπόνθης,
καὶ τὴν κατεκλάσθης ἔς λάρανακα, καὶ τὴν μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὄριον ἐξεπόνασας. 85

85 αἰθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναριθμῖος ὄφελος εἶμεν,
ὥς τοι ἐγῶν ἐνόμεινον ἄν' ὄρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωναῖς εἰσαΐων, τὴν δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἀδὺ μελισσόμενος κατεκέκλισο θεῖτε Κομᾶτα.

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὐτῆς 90
κῆγῶν τοι' ἐφάμαν· „Αὐκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
90 Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἄν' ὄρεα βουκολέοντα
ἔσθλα, τὰ που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μὲγ' ὑπέροχον, ᾧ τυ γεραίρειν
ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοῖσαις.“ 95

(Σιμιχίδου φ' δ' ἦ.)

95 α' Σιμιχίδα μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἔρω Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἐρᾶντι.
ὁ Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνὴρ τήνῃ
παιδὸς ὑπὸ σπλάγγνοις ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
ἔσθλὸς ἀνὴρ, μὲγ' ἄριστος ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰεῖδεν 100
100 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάροι,
ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὄστέον αἰθετ' ἔρωτι.

β' Τὸν μοι Πᾶν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσας,
εἴτε Φιλίνος ἄρ' ἐστὶν ὁ μαλθακὸς εἰτέ τις ἄλλος. 105
105 κεί μὲν ταῦτ' ἔρδοις ὦ Πᾶν φίλε, μὴ τί τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμων
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·

β' Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χροᾶ πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδασι καθεύδοις, 110
110 εἴης δ' Ἡδωνῶν μὲν ἐν ὄρεσι χεῖματι μέσσω
Ἔβρον παρ ποταμὸν τετραμμένον ἐγγύθεν ἄρκτω,
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομείοις
πέτρα ὕπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός.

α' Ὑμῆς δ' Ἰετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λιπόντες 115
115 νᾶμα καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διῶνας,
ὦ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοιοί,
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλίνον,
βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξείνον ὁ δῦσμορος οὐκ ἔλεει μεν.
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες 120
120 „αἰαῖ“ φαντὶ „Φιλίνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.“

γ' Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε,
μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκύζων νάρκησιν ἀνιαρῆσι διδοίη,
εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε μολῶν ἄγχοιτο παλαιίστρας. 125
125 ἄμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραῖα τε παρείη,
ἄτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺ γελάσσας
ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήτων ὅπασεν εἶμεν.
χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
130 εἶρω ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος ἐς Φρασιδάμω
στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
ἀδείας σχοῖνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
ἐν τε νεοτμάτοισι γεραθότες οἶναρῆσι.
πολλὰ δ' ἄμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
135 αἶγριοι πελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφῶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνας

τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἃ δ' ὀλολυγῶν
 τηλόθεν ἐν πυκινῆσι βάτων τρυξέσκεν ἀκάνθαις. 140
 140 ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστνευε τρυγῶν,
 πατῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδεὺν θέρεος μάλα πίνος, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχραι μὲν παρ' ποσσὶ, περὶ πλευρῆσι δὲ μάλα
 145 θαψιλέως ἀμὴν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο
 145 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε·
 τετράενες δὲ πίδων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνασσίον αἶπος ἔχουσαι,
 ἥρά γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρον ἐστάσατο Χείρων; 150
 150 ἥρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ,
 τὸν κρατερόν Πολύφαμον, ὃς ὦρεσι νᾶας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἐπεισε κατ' ἀγλία ποσσὶ χορεῦσαι,
 οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 βωμῶ παρ' Δάματρος ἀφάδος; ἄς ἐπὶ σωρῶ 155
 155 αὐτὶς ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχοισα.

Idyll. VIII.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντητο βουκολέοντι
 μάλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὦρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τῶγ' ἦστην πυρροτριχῶ, ἄμφω ἀνάβω,
 ἄμφω συρίσδεσιν δεδαημένω, ἄμφω αἰείδεν.
 5 5 πρῶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας·
 „μνηκτᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι αἰεῖσαι;

φραμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω, αὐτὸς αἰείδων.“
 τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀμείβετο μύθη·
 „ποιμῆν εἰροπόκων δέων συριγκτὰ Μενάλκα,
 10 οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἰ τι πάθοις τῶγ' αἰείδων.“

MENAALKAS.

Χρησδεὶς ὦν εἰσιδεῖν; χρησδεὶς καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρησθῶ τοῦτ' εἰσιδεῖν, χρησθῶ καταθεῖναι ἄεθλον.

MENAALKAS.

Καὶ τίνα θησεύμεσθ', ὅτις ἀμὴν ἄρκιος εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὴν δὲ θεὸς ἰσομάτορα ἀμύνω.

MENAALKAS.

15 Οὐ θησῶ ποια ἀμύνω, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν 15
 χὰ μάτηρ, τὰ δὲ μάλα ποθ' ἔσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὲν θησεῖς; τί δὲ τυ πλέον ἐξεῖ ὁ νικῶν;

MENAALKAS.

Σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
 20 ταύταν κα θεῖην, τὰ δὲ τῷ πατρός οὐ καταθησῶ. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

ἼΗ μὲν τοι κήγῶ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
 πρῶταν νιν συνῆπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
 τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμὸς ἐ διασχισθεὶς διέτμαξεν.

MENAALKAS.

25 Ἀλλὰ τίς ἀμὲ κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25

ΔΑΦΝΙΣ.

Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλου ἦν καλέσωμες,
ὦ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρός ὑλακτεῖ.

Χοὶ μὲν παῖδες ἄυσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι. 28
πρῶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἱνκτὰ Μενάλκας, 30
30 εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδῶν
βουκολικῶν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄγκρα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἶ τι Μενάλκας
πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλέσ ἄσα μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δὲ ποκ' ἐνθη 35
35 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἶπερ ὁμοῖον
μονσίζω Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
τοῦτο τὸ βουκόλιον παινέετε· κῆν τι Μενάλκας
τειδ' ἀγάγη, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι 45
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι, 46
ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἶ δ' ἂν ἀφέρπη, 47
44 χῶ ποιμὴν ξηρὸς τῆνόθι καὶ βοτάναι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος 41
42 οὔθ' αὖτα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
43 ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἶ δ' ἂν ἀφέρπη,
χῶ τὰς βῶς βόσκων καὶ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἦ τράγε, τῶν λευκῶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βᾶθος ὕλας
Χοὶ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἦθελε κρῖνειν. 29

μυρίον, ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι· 50
50 ἐν τῆνῳ γὰρ τῆνος· ἴθ' „ὦ καλέ“ καὶ λέγε „Μίλων,
ὁ Πρωτεύς φάσκας καὶ θεὸς ὦν ἐνεμε.“

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
65 * * * * *

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μὴ μοι γὰν Πέλοπος, μὴ μοι Κροῖσεια τάλαντα
εἶη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θεῖιν ἀνέμων·
ἀλλ' ὑπὸ τᾶ πέτρα τᾶδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55
55 σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τῶν Σικελῶν τ' ἐς ἄλλα.

ΔΑΦΝΙΣ.

60 Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' ἀνχ-
μὸς,
ὄρουσιν δ' ὑσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
οὐ μόνος ἠγάσθην· καὶ τὸ γυναικοφίλιας. 60

65 Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
τῶν πυματῶν δ' ᾠδᾶν οὕτως ἐξᾴσχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδεν τῶν στερίφων, φεῖδεν λύκε τῶν τοκάδων μευ,
μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.
Ἦ Λάμπουρε κύνον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; 65
65 οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
70 Ταὶ δ' ὄρες, μηδ' ὑμῆς ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
ποίας· οὐτι καμείσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.
Σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθ' αὖτα πλήσατε πᾶσαι,
ὡς τὸ μὲν ᾠρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρωσ ἀποθῶμαι. 70
3*

Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλει· αἰείδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

75 Κῆμ' ἐκ τῷ ἄντρῳ σύνοφρος κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελάντα καλὸν καλὸν εἶμεν ἔφρασκεν·
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον.

80 Ἄδει' ἄφωνα τᾶς πόρτιος, ἄδῦ τὸ πνεῦμα·
ἄδῦ δὲ χά θερέος παρ' ὕδαρ φέρον αἰθριοκοιτεῖν.

Τᾶ δρυῖ ται βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλιδι μᾶλα,
τᾶ βοῖ δ' ἄ μόσχος, τᾶ βουκόλω αἰ βόες αὐτάι.

85 Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ᾧδ' ἀγόρευεν·
,,ἄδῦ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ᾧ Δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένῳ τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.

90 λάζεο τὰς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων,
αἰ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξει,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τα διδάκτρα τοι αἶγα,
ἄτις ὑπέρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

95 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτω κ' ἐπὶ ματέρει νεβρὸς ἄλοιτο.
ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετρόπετο φρένα λύπη
ᾧτερος, οὕτω κα νύμφα δμαθεῖς' ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτω πρῶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναῖδα γάμεν.

Ἄδῦ δὲ χά μόσχος γαρεύεται, ἄδῦ δὲ χά βῶς.

Idyll. IX.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας.

Βουκολιάζεο Δάφνι, τὸ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρῶτος,
ᾠδᾶς ἄρχεο Δάφνι, συναψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βουσίη ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρας.
χοῖ μὲν ἀμᾶ βόσκοντο καὶ ἐν φύλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγεῦντες· ἐμὴν δὲ τὴν βουκολιάζεν
ἐκ ποθεν, ἄλλοθε δ' αὐτίς ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 Ἄδῦ μὲν ἄ μόσχος γαρεύεται, ἄδῦ δὲ χά βῶς,
ἄδῦ δὲ χά σύριγγς, χά βουκόλος ἄδῦ δὲ κῆρών.
ἔστι δέ μοι παρ' ὕδαρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
15 λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέσματα, τὰς μοι ἀπάσας
λλῆ κόμαρον τραγοῖσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τῷ δὲ θερέως φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶν τι πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούει.

Οὕτως Δάφνις ἄεισεν ἐμὴν, οὕτως δὲ Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

15 Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κῆγῶ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
κοίλαις ἐν πέτρῃσιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρω
φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,
ᾧ μοι πρὸς κεφαλᾶ καὶ πρὸς ποσὶ κῶεα κείται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνω χόρια ζέει, ἐν πυρὶ δ' αὖται
20 φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ἄραν
χείματος ἢ νωδὸς καρῶν ἀμύλοιο παρόντος.

25 Τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
Δάφνιδι μὲν κορῦναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἐγρός,
αὐτοφυῆ, τὰν δ' οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτωι,
τήνῃ δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, ᾧ κρέας αὐτός

σιτήθην πέτροισιν ἐν Ἰγκαρίησι δοκεύσας,
πέντε ταμῶν πέντ' οὖσιν· ὁ δ' ἐγκαγχάσατο κόχλω.

* * *

* * *

Βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὦδάς,
τὰς ποκ' ἐγὼ κείνοισι παρῶν ἄεισα νομεῦσι,
30 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω. 30
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
Ἰρακες δ' Ἰραξιν, ἐμὴν δ' ἄ μοῖσα καὶ ὦδά.
τὰς μοι πᾶς εἰη πλειος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
35 ἄνθεα· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. ὥς μὲν ὄρητε 36
γαθεῦσιν, τῶς δ' οὔτι ποτῶ δαλήσατο Κίρκη.

Idyll. X.

Ἐργατῖναι ἢ Θερισταί.

ΜΙΑΩΝ.

Ἐργατῖνα βουκαῖε, τί νυν ὦξυρὲ πεπόνθεις;
οὔτ' ὦν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὥς τὸ πρὶν ἄγεις,
οὔθ' ἅμα λαοτομεῖς τῶ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
ὥσπερ ὄϊς ποιμνας, ἅς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
5 ποῖός τις δειλαῖε καὶ ἐκ μέσω ἅματος ἐσση, 5
ὃς νῦν ἀρχομένω τὰς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὄψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινα τῶν ἀπέοντων;

ΜΙΑΩΝ.

Οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρῶ;

ΒΑΤΤΟΣ.

10 Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρουπνήσαι δι' ἔρωτα; 10

ΜΙΑΩΝ.

Μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἄλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκατατος.

ΜΙΑΩΝ.

Ἐκ πίθω ἀντλείς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλλης ὄξος.

ΒΑΤΤΟΣ.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρῶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΑΩΝ.

15 Τίς δέ τυ τῶν παίδων λυμáίνεται; 15

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἄ Πολυβώτα,

ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποτίωνι ποταύλει.

ΜΙΑΩΝ.

Εὖρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τῶν νύκτα χροῖζεται ἃ καλαμαία.

ΒΑΤΤΟΣ.

Μωκᾶσθαί μ' ἄρχη τύ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ
Πλοῦτος,

20 ἀλλὰ καὶ ἀφρόντιστος Ἔρωσ. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20

ΜΙΑΩΝ.

Οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατὰβαλλε τὸ λᾶον,
καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὐτῶς
ἐργαξῆ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

ΒΑΤΤΟΣ.

(Ῥιδή.)

25 Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τῶν ῥαδινᾶν μοι 25
παῖδ'· ὦν γὰρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραυ καλέοντί τυ πάντες,
 11 ισχυρὰν ἀλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίλωρον.

Καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἄ γραπτὰ ὑάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.

30 Ἄλλ' ἐπὶ τὰν κύνισσον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
 ἄ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

Ἄθ' ἐμοὶ ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρῦσοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾶ Ἀφροδίτα,

35 Τὼς αὐλῶς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἢ μᾶλλον τυ,
 σῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς
 ἄ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΑΩΝ.

Ἦ καλὰς ἀμὲ ποῶν ἐλελάθη βοῦκος αἰοιδάς.

ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τὰς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.

40 ἄμοι τῷ πάγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφρυσά.
 θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῖω Λιτυέρσα.

(Ωιδή.)

Ἄματερο πολύκαρπε πολύσταχν, τοῦτο τὸ λᾶον
 εὖεργόν τ' εἶη καὶ κάροπιμον ὅτι μάλιστα.

60 Σφίγγει ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 45 εἶποι· „σύνκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χούτος ὁ μισθός.“

Ἐς βορέην ἄνεμον τὰς κόφθους ἄ τομὰ ὑμῖν
 ἢ ξέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.

Σίτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τμησόμε μάλιστα.

50 Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῷ,
 καὶ λήγειν εὐδοκτος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκτοῦς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
 τὸν τὸ πιεῖν ἐγγεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

65 Κάλλιον ἄπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
 55 μῆπιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰδεῖν,
 τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρόπει λυμηρὸν ἐρωτα
 μυθίδσδεν τὰ ματῶι κατ' εὐνᾶν ὀρθρονοῖσα.

Idyll. XI.

Κύκλω ψ.

Οὐδὲν ποτὶ τὸν ἐρωτα περὶνκει φάρμακον ἄλλο

Νικία οὐτ' ἐγγριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον,

ἢ ται Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ

γίνετ' ἐπ' ἀνθρώπως, εὐρεῖν δ' οὐ ῥαδίῳ ἐστι.

5 γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρον εἶοντα

καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοῖσαις.

οὕτω γῶν ῥαῖστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,

ἄρχαῖος Πολύφαιμος, ὅκ' ἤρατο τὰς Γαλατείας,

ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.

10 ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις,

ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀρεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.

πολλάκι ται οἶες ποτὶ τωύλιον αὐταὶ ἀπήνθον

χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλατείαν αἰείδων

15 αὐτεῖ ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο φνκιοέσσας

ἐξ αἰῶς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος,

Κύπριδος ἐκ μεγάλας τὸ οἱ ἥπατι πᾶξε βέλευνον.

ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας 17
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα.

(Ὡιδή.)

α' Ὡ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλη 21
μόσχῳ γανροτέρα, σφηλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς,
20 φοιτῆς δ' αὐθ' οὐτῶς, ὄκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχη με,
οἴχη δ' εὐθύς ἰοῖσ', ὄκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με,
φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολλὸν λύκον ἀθρήσασα;

α' Ἡράσθην μὲν ἐγὼγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρῶτον 25
ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοις' ὑακίνθινα φύλλα
25 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὄδον ἀγεμόνουον.
παύσασθαι δ' ἐσιδῶν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πα νῦν
ἐν τήνῳ δύναμαι· τιν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.

β' Γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὄνεκα φεύγεις· 31
ὄνεκά μοι λασία μὲν ὄφορῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
30 ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὧς μία μακρά,
εἷς δ' ὄφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ὄις ἐπὶ χεῖλει.

β' Ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω, 35
κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὐτ' ἐν θέρει οὐτ' ἐν ὄπῳρα,
35 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθῆες αἰεὶ.

β' Συρίσδεν δ' ὧς οὐτίς ἐπίσταμαι ὦδε Κυκλώπων, 40
τιν τὸ φίλον μελίμαλον ἀμᾶ κῆμαντὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἄωρί. τράφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρῶς
πάσας μανοφόρως καὶ σκύμνωσ τέσσαρας ἄρκτων.

40 β' Ἀλλ' ἀφίκεν τὸ ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδέν ἔλασσον,
τὰν γλανκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέροσον ὄρεχθεῖν.
ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμῖν τὰν νύκτα διαξεῖς.
44 τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἐκῶν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο;
49

λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρόνος, 20

β' Ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ραδιναὶ κυπάρισσοι, 45
ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἄ γλυκύκαρπος,
ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἄ πολυδένδρεος Ἀλτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προῖητι. 48

β' Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιάτερος εἶμεν, 50
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
50 καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
καὶ τὸν ἐν' ὄφθαλμόν, τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.

β' Ὡμοι, ὄτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἄ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα, 55
ὧς κατέδυν ποτὶ τιν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλησα,
αἰ μὴ τὸ στόμ' ἔλης, ἔφερον δέ τοι ἠ κρῖνα λευκὰ
55 ἠ μέκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγῶνι' ἔχοισαν.

β' Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι. 58
νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὐ τό γα νεῖν μασεῦμαι,
60 εἰ τίς κα σὺν καὶ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
ὧς εἰδῶ τι, πόθ' ἄδῦ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὑμῖν.

60 β' Ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὦδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμῖν ἄμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.

γ' Ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέφομαι αὐτᾶ· 65
οὐδέν πῆποχ' ὄλωσ ποτὶ τιν φίλου εἶπεν ὑπέρ μεν,
καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὄρωσά με λεπτύνοντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὰς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
σφύζειν, ὧς ἀνιαθῆ, ἐπεὶ κῆγῶν ἀνιῶμαι.

γ' Ὡ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
70 αἰκ' ἐνθῶν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.

ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἄμα πάντ' ἐδυνάθην. 59

τὰν παρσοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διάκεις;
 εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

δ' Πολλὰ συμπαῖσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ἐπακούσω.
 δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γὰ κήρων τις φαίνομαι εἶμεν.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα
 μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διαγ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

Idyll. XII.

Α Ἰ τ η σ.

α' Ἥλυθες ᾧ φίλε κοῦρε; τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἦοι
 ἤλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.

β' Ὅσσον ἕαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
 ἦδιον, ὅσσον ὄξος σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός,
 ὅσσον παρθευική προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
 ὅσσον ἐλαφροτέρη μύσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
 συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
 τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ
 φηρόν
 ἡελίου φεύγοντος ὀδοιπόρος ἔδραμεν ὡς τις.

β' Εἰθ' ὀμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες
 νῶν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδῇ.
 ἢ δῖα δὴ τινε τῶδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
 φῶθ', ὃ μὲν ἰσπνίλος, φαίη χ' ὁ Ἀμνκλαῖᾶσων,
 τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὡς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι αἴτην.

ἄλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ξυγῶ. ἦρα τότε ἔσσαν
 χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεῖς.

γ' Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι, εἰ γὰρ ἀγήρῳ
 ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγείλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα
 ἢ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠιδέοισι μάλιστα.

γ' Ἄλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανόωνες
 ἔσσανθ' ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δὲ σε τὸν καλὸν αἰνέω
 ψεύδεα ριπὸς ὑπερθεῖν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 ἦν γὰρ καὶ τι δάκνης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔδηκας,
 διπλάσιον δ' ὠνήσας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπήλθον.

δ' Νισαῖοι Μεγαρηῆς ἀριστεύοντες ἐρετιμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείετε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περιάλλα
 ξείνου ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

ε' Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀλλέες εἰλαρι πρώτω
 κοῦροι ἐριθμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὃς δὲ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὼν ἐς μητέρ' ἀπήλθεν.

ε' Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα διαίτᾳ
 ἦ πη τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται
 Ἀυδίῃ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὀποῖη
 πεύθονται, μὴ φαῦλος ἐτήτυμον, ἀργυρομοιβό.

Idyll. XIII.

Ἦ λ α ς.

Οὐχ ἄμιν τὸν Ἐρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἔδοκεῦμεν,
 Νικία, φῆνι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμιν τὰ καλὰ πρῶτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
 οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἔσορῶμες·
 5 ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀμφιτρούωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ἰλα, τοῦ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα,
 ὅσσα μαθῶν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 10 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιο,
 οὐτ' ἄρ' ὄχ' ἅ λευκίππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς,
 οὐδ' ὀπίκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὄρῳεν,
 σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πεταύρω,
 ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονναμένος εἴη,
 15 αὐτοῦ δ' εὖ εἶκον ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
 ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἐπλεῖ μετὰ κῶας Ἰήσων
 Αἰσονίδας, οἳ δ' αὐτῷ ἀριστήες συνέποντο
 πασῶν ἐκ πολλῶν προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
 ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
 20 Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεατῆδος ἠρωίνης,
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινευ Ἰλας εὐανδρον ἐς Ἀργῶ.
 ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἦδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
 25 ἠρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργῶ

ἄτις κινεῖται οὐχ ἦφατο συνδρομάδων ναυς, 22
 ἀλλὰ διεξείξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν. 23
 αἰετός ὡς μέγα λαῖτμα, ἄφ' ου τότε χοιράδες ἔσταν. 24

Ἐλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
 εἴσω δ' ὄρομον ἔθεντο Προποντίδος, ἐνθα Κιανάν 30
 αὐλακας εὐθύνοντι βόες τρίβοντες ἀρότρω.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
 35 δειελινήν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γὰρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
 ἐνθεν βούτομον ὄξυ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶχεθ' Ἰλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 40 οἳ μίαν ἄμφ' ἐτάροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
 χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρῦα πολλὰ πεφύκη, 40
 κινάρεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιάντον
 καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 45 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιάταις,
 Εὐνείκα καὶ Μαλῆς ἔαρ θ' ὀρόωσα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπέιχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν
 βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χερσὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
 50 πασῶν γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν
 Ἀργεῖα ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἦριπεν ἀστήρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δὲ τις εἶπεν ἑταίροις
 „κουφότερόν ᾧ παῖδες ποιείσθ' ὄπλα· πλευστικός οὐ-
 ρος.“
 55 Νύμφαι μὲν σφρετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσαι
 δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρέψηχον μελέεσσιν.
 Ἀμφιτρονιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ᾤχετο, Μαιωτιστὶ λαβῶν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερῇ χεῖρ.
 60 τρεῖς μὲν Ἰλαν ἄυσεν, ὅσον βαθὺς ἦρουγε λαιμός·
 τρεῖς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά

ἐξ ὕδατος, παρεῶν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδατο πόρρω. 60
 ὡς δ' ὀπότε ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῆς ἐσακούσας
 νεβροῦ φθεγγαμένως τις ἐν οὐρεσιν, ὠμοφάγος λῆς
 60 ἐξ εὐνάς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαίτα,
 Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσ' ἐμὸργησεν
 οὐρεα καὶ δορυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 65 ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μεταρσία ἄπερ ἰόντων,
 ἰστία δ' ἠμίθεοι μεσονύκτιον ἔστε καθείργον
 Ἡρακλῆα μένοντες. ὃ δ' ἄ πόδες ἄγον ἐχώρει 70
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὕτω μὲν κάλλιστος Ἰλας μακάρων ἀμυθρεῖται
 70 Ἡρακλῆα δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιπονάνταν,
 οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ,
 περὶ δ' εἰς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. 75

Idyll. XIV.

Κυνίσκας ἔρωσ ἢ Θυνίχως.

Αἰσχίνης.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυνίχων.

Θυνίχως.

"Ἄλλα τοιαῦτα

Αἰσχίνα.

Αἰσχίνης.

Ὡς χρόνιος.

Θυνίχως.

Χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

Αἰσχίνης.

Πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα Θυνίχως.

Θυνίχως.

Ταῦτ' ἄρα λεπτός,
 χῶ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἄμ' ἀυαλέοι δὲ κίνυνοι.
 τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικίας, 5
 ἄχρὸς κἀνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' εἶμεν.
 ἦρατο μὲν καὶ τῆνος, ἐμὲν δοκεῖ, ὀπτῶ ἀλεύρω.

Αἰσχίνης.

Παισδεῖς ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἄ χαρίεσσα Κυνίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θριξ ἀνά μέσσον.

Θυνίχως.

τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχᾶ ὀξύς, 10
 πάντ' ἐθέλων κατ' ἄκαιρον· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ
 καινόν;

Αἰσχίνης.

Ὁ Ἀργεῖος κῆρῶν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
 Ἄπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομος ὁ στρατιώτας
 ἐν χώρῳ παρ' ἐμῖν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς 15
 θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶξα δὲ βίβλιον αὐτοῖς
 εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὡς ἀπὸ λαυῶ
 βοῦβός τις κοχλίας ἐξαιρέθη. ἦς πότος ἀδύς.
 ἦδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεισθαι ἄκρατον
 ὄτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὄτινος εἶπειν.
 20 αἰμὲς μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο·
 ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
 „οὐ φθεγγῆ; λύκος εἶδέ σ'“· ἐπαιξέ τις. „ὡς σοφός“
 εἶπε,
 κῆφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτάς καὶ λύχρον ἄψας.
 ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῶ γείτονος νιός,
 25 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς εἶμεν.

τούτω τὸν κλύμενον κατετάμετο τῆνον ἔρωτα.
 χάμιν τοῦτο δι' ὧτὸς ἔγεντό ποθ' ἄσυχᾶ οὕτως·
 οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάρθι ἦμες,
 30 χά Λαρισσαῖος τὸν ἐόν λύκον ἄθεν ἀπ' ἀρχᾶς, 36
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσας τὴν Θυώνιχε, πῦξ ἐπὶ κόρρας
 35 ἦλασα, κάλλαν ἀνθις. ἀνειρῶσσασα δὲ πέπλωσ 35
 ἐξ ὧ ἀπώχετο θᾶσσον, „ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω·
 ἄλλός τοι γλυκίωον ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
 θάλπε φίλου. τηνῶ τεὰ δάκρυσι μᾶλα ἔροντι.“
 μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδᾶν
 40 ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν· 40
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 εὐθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ἃ πόδες ἄγον.
 αἰνός θην λέγεται τὸ βεβᾶκει ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 εἴκατι· ται δ' ὀκτώ, ται δ' ἐννέα, ται δὲ δέκ' ἄλλαι,
 45 σάμερον ἐνδεκάτα· ποτιδεῖ δύο, καὶ δύο μῆνας, 45
 ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἶδα· Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·
 ἀμὲς δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
 50 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ Θυώνιχε, γεύμεθα πίσ-
 σας.
 χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὰν Σίμος ὁ τᾶς ὑπογάλλω ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὑγιῆς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 55 βασεῦμαι κῆρῶν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος 55
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δὲ τις ἄσπιδιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ὄφειλε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 59
 60 εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς, 61
 εἰδῶς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἐπι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεῦμενος οὐκ ἀνανεύων
 οἶα χρῆ βασιλέα· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ
 Αἰσχίνα. ὥστ' εἰ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 65 λῶπος ἄκρον περουᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακῶς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἄσπιδιώταν,
 ἃ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἄς γόνυ χλωρόν. 70

Idyll. XV.

Συρακούσiai ἢ Ἀδωνιάζουσαι.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐνδοὶ Πραξινοῖα;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ. ἔνδοι.
 θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα. αὐτεῖ.
 ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐχει κάλλιστα.

Α. τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις; Θ. ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 60
 4*

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καθίζευ.

ΓΟΡΓΩ.

Ὡ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὑμῖν ἐσώθη
 5 Πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων·
 παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 ἅ δ' ὁδὸς ἄτροτος· τὴν δὲ μασσοτέρω ἔμ' ἀπόκεις.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
 εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ἄμες
 10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριμ, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὁμοῖος.

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίνωνα τοιαῦτα
 τῷ μικρῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὡς ποθορῆ τυ.
 θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀφθν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς
 ἀπφῦς.—

15 κέπφος μὰν τήνος τὰ πρόαν — λέγομες δὲ πρόαν θην
 βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανῆς ἀγοράσδειν —
 ἦνθε φέρων ἄλας ἄμιν, ἀνήρ τρισκαιδεκάπηγυς.

ΓΟΡΓΩ.

Χῶμὸς ταῦτ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·
 ἐπταδράχμωσ κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρῶν,
 20 πέντε πόκιωσ ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ'
 ἔργω.

ἀλλ' ἴθι τῶμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν.
 βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίωσ
 θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
 κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἐν ὀλβίω ὀλβια πάντα.

25 ἠνιδ' ἐγών. εἰπαισ κεν ἰδοῖσα τὴν τῷ μὴ ἰδόντι. 25

ΓΟΡΓΩ.

Ἐρπειν ὄρα κ' εἴη.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἄεργοῖσ αἰὲν ἐορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ βᾶμα καὶ ἐς μέσον ἀνιδόρουπτε
 θές. πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶσ χρῆζοντι καθεύδειν.
 κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
 30 ἅ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὕμωσ. σμῆ δὴ ποκ'. ἀπληστε,
 ἔγγει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 παύε', ὄχ' οἶα θεοῖσ ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμα.
 ἅ κλάξ τὰσ μεγάλασ πετὶ λάρνακοσ; ὦδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτηχῆσ ἐμπερόναμα
 35 τοῦτο πρόπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστῶ; 35

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μὴ μνάσης Γοργοῖ· πλέον ἀργυρία καθαροῦ μνᾶν
 ἦ δύο· τοῖσ δ' ἔργοισ καὶ τὰν ψυχὰν προτέθεικα.

ΓΟΡΓΩ.

Ἄλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κάλ' εἶπασ.

τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 40 ἀμφίθεσ. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμῶ δάνει· ἵπποσ —
 δάκρον', ὅσσα θέλεις, χαλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
 ἔρωαμες. Φρυγία, τὸν μικρὸν παισδε λαβοῖσα,
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.—
 ὦ θεοί, ὅσσοσ ὄχλοσ. πῶσ καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι

45 *χρῆ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.* 45
πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποιήται καλὰ ἔργα,
ἔξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
οἷα πρὶν ἐξαπάτας κεκοτημένοι ἄνδρες ἐπαισδον,
 50 *ἀλλάλοις ὀμαλοί, κακὰ παίγνια πάντ' ἐς ἀρείω.* 50
ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνεγ φίλε, μὴ με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἰδ' ὡς ἄγριος. κνωθαροσῆς
Εὐνόα, οὐ φευξῆ; διαχορησεῖται τὸν ἄγοντα.
 55 *ἠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδοι.* 55

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει Πραξινοά· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν εἰς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καυτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππου καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
ἐν παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἀμὲν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

60 *Ἐξ ἀυλᾶς ὦ μᾶτερ;*

ΓΡΑΥΣ.

Ἐγὼν ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

εὐμαρές;

ΓΡΑΥΣ.

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλισται παίδων· πείρω θην πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμῶς ἂ πρεσβῦτις ἀπώγχετο θεσπέζασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πάντα γυναικες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρην.

ΓΟΡΓΩ.

65 *Θᾶσαι Πραξινοά, περὶ τὰς θύρας ὄσσοσ ὄμιλος* 65
θεσπέσιος.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τι πλαναθῆς.
πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχεν Εὐνόα ἑμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη
 70 *ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιο* 70
εὐδαίμων ὠνθρωπε, φυλάσσεο τᾶμπέχονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὲν μέν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ὅχλος ἀθαρέως
ὠθρεῦνθ' ὡσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κεῖς ὄρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἰης
ἀμὲ περιστέλλων. χρηστῷ κοίκτιμονος ἀνδρός. 75
φλίβεται Εὐνόα ἄμιν· ἄγ' ὦ δειλὰ τὴν βιάξεν.
κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυθὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, πόταγ' ὠδε. τὰ ποιμίλα πρᾶτον ἄθρησον,
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

80 *Πότνι Ἀθαναία· ποταί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,* 80

ποιοὶ ζωογράφοι τὰ κριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
ὡς ἔτυμ' ἐστάσαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χοῆμ' ἄνθρωπος.
αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατὰ κείται
85 κλισμῶ, πρῶτον Ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
ὁ τριφίλητος Ἄδων, ὃς κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Πανύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κατίλλοισαι
τρογόνες ἐκ νασσῶν τε πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μᾶ, πόθεν ἄνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κατίλαι εἰμές;
90 πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσῖαις ἐπιτάσσεις, 90
ὡς εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθια εἰμές ἄνωθεν,
ὦ καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέεσσι.
μὴ φύη Μελιτώδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
95 πλὴν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μὴ μοι κενεᾶν ἀπομάξῃς. 95

ΓΟΡΓΩ.

Σιγᾶ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀεῖδειν
ἀ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολυῖδρις ἀοιδός,
ἄτις καὶ πέρυτιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
φθερξέεται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαδρῦπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.

100 α' Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰθάλιον ἐφίλησας, 100
αἰπεινόν τ' Ἔρην' ἂν Χρυσῶ παῖσις' Ἀφροδίτα·
οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἐπ' ἀενάα Ἀχέροντος
μηγὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαρον Ὠραὶ.
βάρδισται μακάρων Ὠραὶ φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι
105 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι. 105
α' Κύπρι Διωναία, τὴ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

ἄνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
110 ἃ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἑλένη εἰκνία 110
Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

β' Πὰρ μὲν οἱ ὦρια κέεται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
115 εἶδατα δ' ὅσσα γυναικὲς ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται, 115
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶ παντοῖα μαλεύρω,
ὅσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τὰ τ' ἐν ὑγρῶ ἐλαίῳ,
πάντ' αὐτῶ πετεεινὰ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.

γ' Χλωραὶ δὲ σκιαδες μαλακῶ βροίθοντες ἀνήθῳ
120 δέδμανθ'· οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑπερπατῶνται Ἐρωτες, 120
οἶοι ἀηδονιδῆες ἀεζομενᾶν ἐπὶ δένδρῳ
πατῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄξον ἀπ' ὄξω.

β' Ὠ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες,
125 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
ἃ Μιλᾶτις ἐρεῖ γῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων·
„ἔστρωται κλίνα τῶ Ἀδώνιδι τῶ καλῶ ἀμά.“
τὰν μὰν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.
128 οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρὰ. 130

130 δ' Νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
ἄωθεν δ' ἀμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθροαὶ ἔξω
οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀλόι πτύοντα,
λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπῳ ἀνεῖσαι
στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς· 135

135 γ' „Ἐρπεις ὦ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κείς Ἀχέροντα
ὀπτικαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός 129

ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρως,
οὐθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἵκατι παίδων,

δ' Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθῶν, 140
οὐθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Λευκαλίωνες,
οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ.
Ἴλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὄκν' ἀφίκη, φίλος εἰξείς.“

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοῖα, τί χρῆμα σοφώτερον ἂ θήλεια. 145
ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκυφανεῖ.
ᾧρα ὅμως κείς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
χῶνῆρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
χαῖρ' ὦ Ἀδων ἀραπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκεν.

Idyll. XVI.

Χάριτες ἢ Ἰέρων.

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰοδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰδοῦντι·
ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰδῶμεν.
5 τίς γὰρ τῶν ὀπόσοι γλανκᾶν ναλοῦσιν ὑπ' ἡῶ, 5
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ
ἀσπασίως, οὐδ' αὐθις ἀδαρήτους ἀποπέμψει;
αἰ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἶκαδ' ἴασι,
πολλὰ με τωθάξοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθου,
10 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμῆνι χηλοῦ 10

ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδραι, ἐπὴν ἄπορητοι ἴκωνται.
τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος
ἔσθλοῖς

15 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τιλὴ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· „ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνῆμα·
ἀντῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν αἰδοῦς.
20 τίς δὲ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὀμηρος. 20
οὗτος αἰοιδῶν λῶστος, ὅς ἐξ ἑμεῦ οἴσεται οὐδέν.“

Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἐνδοθι χρυσός
κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ πού τιμι δοῦναι αἰόκων,
25 πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβῶμια θέξειν,
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέξῃ
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
30 ὄφρα καὶ εἶν Ἀἶδαο κερουμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 30
μηδ' ἀκλεῆς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
ᾧσει τίς μακέλα τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας
ἀχὴν ἐκ πατέρων πενήνῃ ἀκτῆμονα κλαίω.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα
35 ἀρμαλινῇ ἔμμημον ἔμετρήσαντο πενέσται· 35
πολλοὶ δὲ Σκοπάδησιν ἐλαννόμενοι ποτὶ σακούς
μόσχοι σὺν κεραιῆσιν ἐμνήσαντο βόεσσι,
μυρῖα δ' ἄμ πεδίον Κραυνῶνιον ἐνδιάσκειν
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
40 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἔξεκένωσαν 40
θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαι στυγγοῖο γέροντος,

ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπούντες
 δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροῦς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς αἰοιδὸς ὁ Κῆμος αἰόλα φωνεῖν
 45 βάρβιτον ἔς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ἀνέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἔξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομάοντας
 Πριαμίδας ἢ θῆλιν ἀπὸ χροῖης Κύκνον ἐγνώ,
 50 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν αἰοιδό; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Ἄϊδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθῶν
 ζωός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος,
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός
 55 Ἐὐμαιος, καὶ βουσί Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίας 55
 ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε περίσπλαγγνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφειας ὄνασαν Ἴάονος ἀνδρὸς αἰοιδάι.
 Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 60 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἤϊον κύματα μετρεῖν, 60
 ὅσος ἄνεμος χέρσον δὲ μετὰ γλανκᾶς ἀλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νίξειν θολερὰν διαειδέει πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρέλκειν·
 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δὲ οἱ εἴη
 65 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἕμερος αὐτόν. 65
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμῆν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίξηναι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἐνθῶ
 σὺν Μοῖσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν αἰοιδοῖς
 70 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος. 70
 οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
 ἔσσειται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται αἰοιδῶ,

75 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσον μέγας ἢ βαρὺς Ἄϊας 75
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίου Ἴλου.
 ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Λιβύης ἄκρον σφυρὸν ἐρροίγαντι.
 ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν·
 80 ἐν δ' αὐτοῖς Ἴερων προτέροις ἴσος ἠρώεσσι 80
 ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρην σκιαούσιν ἔθειραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι Ἀθάνα
 κούρη θ', ἢ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
 εἰληχας μέγα ἄστν παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 85 ἐχθροὺς ἐκ νόσσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα 85
 Σαρδόνιον κατὰ κῆμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἢ δ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄστεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίειτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας·
 90 ἄργουσι δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάριθμοι 90
 μῆλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
 ἀμ πεδίον βληχῶντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὀδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 95 ποιμένας ἐνδλοὺς πεφυλαγμένος ὑπόθι δένδρων 95
 ἀχεὶ ἐν ἀκρεμόνεσσι· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη·
 ὑψηλὸν δ' Ἴερωνι κλέος φορέοιεν αἰοιδάι
 καὶ πότνου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος
 100 ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραις ἐμβασίλευεν. 100
 εἷς μὲν ἐγὼ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν
 ὕμνεῖν, σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητῶν Ἴερώνα.
 ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον
 105 Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις, 105

ἄκλιτος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεῦντων
 θαρσῆσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἰοίμαν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

Idyll. XVII.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοιδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσοι· ὃ γὰρ προφερέστερος ἀν-
 δρῶν.

5 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμ'· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 10 Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνήρ ὑλατόμος ἐλθῶν 10
 παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου.
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
 Ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 15 Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθειτο 15
 βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατήρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
 δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
 ἐδοιᾶει, Πέρσησι βαρὺς θεὸς αἰολομίτροις.
 20 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο 20

ἴδονται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλάσας ἔχει Οὐρανίδησι,
 χαίρων νῆωνῶν περιώσιον νῆανοῖσιν,
 25 ὅττι σφραγν Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας, 25
 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται εἰὼ νέποδες γεγραῶτες.
 ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφοτέρω δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἦδη
 νέκταρος εὐόδομοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄξοις.
 οἷ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρον Ἴβρας
 ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 οἶα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 35 ἔπρεπε θηλυτέρησ', ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
 τᾶ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διῶνας πότνια κούρα
 κόλπον ἐς εὐώδη ραδινας ἐσεμάξατο χεῖρας.
 τῷ οὐπῶ τίνα φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
 ὅσσόν περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 40 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεόν· ὦδέ κε παισί 40
 θαρσῆσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
 ἀστόργον δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ρηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 45 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶα κατελθεῖν
 κνανέαν καὶ στνγγνὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων,
 50 ἐς ναὸν κατέθηκας, εἰς δ' ἀπεδάσασο τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἦπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.

Ἀργεῖα κνάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισρομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 55 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὴν Ἀχιλλῆα 55
 Αἰακίδα Πηλῆι, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαίε
 αἰχμητᾶ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ μητρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἄω.
 60 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσιζωνον 60
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν·
 ἦ δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο, κὰδ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίην κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ εἰκοῖας
 παῖς ἀραπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 65 φᾶ δὲ καθάπτουμένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησιν· 65
 „Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίους δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δάλον ἐτίμησεν κνανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπον κατθεῖο κολώνων,
 [Ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἔγγυς ἐοῦσιν,]
 70 Ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἀναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.“ 70
 Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾶ
 ἐς τοῖς ὑπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
 Ζηρός που τόδε σᾶμα. Διὶ Κρονίῳσι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες· ὃ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ
 75 γεινόμενον τὰ πρώτα· πολὺς δὲ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ, 75
 πολλᾶς δὲ κρατεῖ γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.
 μυρία ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελόμεναι Διὸς ὄμβροφ·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 80 Νεῖλος ἀναβλύζων διερᾶν ὅτε βῶλακα θρύπτει. 80
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολλῶν ἑκατοντάδες ἐνδεδυμηται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·

85 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει. 85
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
 σαμαίνει, Ἀνκίοις τε φιλοπολεμίοισί τε Καρσί,
 90 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσι, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται 90
 πόντον ἐπιπλάουσι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δὲ μιν ἀσπιδιῶται
 χαλκῶ μαρμαίροντι σεσαρμένοι ἀμφαρέρονται.
 95 ὄλβω μὲν πάντας κε καταβροῖθοι βασιλῆας· 95
 τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
 οὐ γάρ τις δηίων πολυκλήτεια Νεῖλον ὑπερβάς
 πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμιας,
 100 οὐδέ τις αἰγιαλὸν δὲ θοᾶς ἐξάλατο ναός 100
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσίην ἀνάροισι Αἴγυπτίησι·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυνται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρῳ πάλλειν.
 ᾧ ἔτι πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 105 οἷ' ἀγαθῶ βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεταὶ αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ λίονι χροσός
 μυρμάκων ἄτε πλοῦτος αἰεὶ κέχεται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 110 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι, 110
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱερὸς κατ' ἀγῶνας
 ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδάν,
 ᾧ οὐ δατίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 115 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰείδοντι Πτολεμαῖον 115
 αὐτ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιου ἀνδρὶ κεν εἴη

ὀλίβῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρείδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆρα,
 120 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες
 ἄορι, γὰρ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
 μῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κούνη
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσειται Ἰχνη,
 125 ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναούς·
 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῶ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
 ἴδρυνται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
 πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μηρία καίει
 μησί περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτὸς τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τῆς οὔτις ἀρείων
 130 νυμφίον ἐν μεγάρουσι γυνὰ περιβάλλετ' ἀροστῶ,
 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρείουσα Πέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἄγνω δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 135 χεῖρας φοιβήσασα μύροισι ἔτι παρθένος Ἴρις.
 χαιρὲ ἀναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 φθέρξομαι ἐσσομένοισι· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτέω.

Idyll. XVIII.

Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος.

Ἐν ποτ' ἄρα Σπάρτα ξανθότριχι παρ Μενελάω
 παρθενικὰ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι
 πρόσθεν ἐγγράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα τὰ πρῶτα πόλιος, μέγα χρῆμα Λακωνῶν,

5 ἀνίκα Τυνδαριδῶν κάσιν ἄγετο τὰν ἀγαπατῶν
 5 μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς νῆων.
 ἄειδον δ' ἄρα πασαι ἐς ἐν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσί περ εἰλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἰαχε δῶμ' ἕμεναίω.
 (Ἑμέναιος.)
 α' Οὔτω δὴ προῖξέ κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
 10 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυγῶνατος, ἦρα φίλυπνος·
 10 ἦρα πολὺν τιν' ἐπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ.
 εὐδριν μὰν σπεύδοντα καθ' ὄραν αὐτὸν ἐχορῆν τυ,
 παῖδα δ' εἴαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
 παισδεῖν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁῶ
 15 κείς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλα τεὰ ἅ νυὸς ἄδε.
 15 β' Ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπτα σπεροχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἄπερ ὄλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
 μῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πευθερὸν ἐξεῖς.
 α' Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
 20 οἷα Ἀχαιίδα νῦν γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μὴ ἄλλα·
 20 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ ματέρει τίκοι ὁμοῖον.
 ἄμμες δ' αἰ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτός
 χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώτῳ λοετρῶ,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 25 τῶν οὐ Δῶν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῆ.
 25 γ' Ἄως ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
 πότνια νυκτὶ σελάνα, ἕαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν ἁμίν.
 πειρία μέγα λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
 30 ἢ κάπῳ κυβάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὶς ἵππος·
 30 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
 γ' Οὔτέ τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδετα ἔργα τοιαῦτα,
 οὔτ' ἐπὶ δαιδαλέῳ πνικινώτερον ἄτριον ἰστῶ
 5*

κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
 35 οὐ μὲν οὐδὲ κρόκαν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι 35
 Ἄρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρεσίεργον Ἀθάναν,
 ὡς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὀμμασιν ἕμεροι ἐντί.
 γ' ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὴν μὲν οἰκίτις ἦδη,
 ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ
 40 καὶ λειμώνια φύλλα 40
 ἐρפוῦμες στεφάνως δρεψοῦμεναι ἀδὺ πνέοντας,
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμένοι ὡς γαλαθηναί
 ἄρνες γειναμένας ὄϊος μαστον ποθέοισαι.
 γ' Πρῶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ ἀύξομένοιο
 45 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον, 45
 πρῶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
 λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γραμμᾶτα δ' ἐν φλοιῷ γεγραφέεται, ὡς παριῶν τις
 ἀννείμη· δῶροις τι σέβου μ', Ἑλένας φυτὸν
 εἰμί.
 50 δ' Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ. 50
 Δατῶ μὲν δοίη, Δατῶ κουροτρόφος ἕμιν
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον
 ὡς ἐξ εὐπατριδῶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθεῖν.
 55 δ' Εὐδὲτ' ἐς ἀλλάλων στέφρον φιλότατα πνέοντες 55
 καὶ πόθον, ἔργεσθαι δὲ πρὸς ἁῶ μῆπιλάθησθε.
 νεύμεθα κάμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρῶτος αἰοιδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὐτριχα δειράν.
 Τμήν ὦ Τμέναιε, γάμφ' ἐπι τῶδε χαρείης.

Idyll. XIX. (XXIV.)*

Ἡ ρ α κ λ ῖ σ κ ο ς.

Ἡρακλέα δεκάμηρον ἰόντα τόχ' ἅ Μιδεῶτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὴν Πτερελάου
 5 Ἀμφιτροῦον καλὸν ὄπλον ἀπεσκόλευσε πεσόντος. 5
 ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 „εὐδὲτ' ἐμὰ βρέφρα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὐδὲτ' ἐμὰ ψυχὰ, δὺ' ἀδελφεῶ, εὖσοα τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάξοισθε καὶ ὄλβιοι ἁῶ ἴδοιτε.“
 10 ὡς φασμένα δῖνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. 10
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 Ὠρίωνα κάτ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὤμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἡρη
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραιοι δράκοντας
 15 ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων 15
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τῶ δ' ἐξειληθέντες ἐπὶ χιθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυνον ἰόν.
 20 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον, 20
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὄγ' εὐθύς ἄυσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 25 Ἴφικλέης, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσίν
 Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ' ἐνεδήσατο δεσμῶ,
 δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέρυπτται

οὐλομένους ὀφίεσθιν, ἃ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 20 τῷ δ' αὐτῆ σπειρήσιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα
 ὀψίγονον γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῶ αἰὲν ἄδακρυ·
 ἄψ δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέειεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἐκλυσιν εὐρεῖν.
 35 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέκραγε πράτα·
 „ἄνσταθ' Ἀμφιτρώων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν·
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν εἰς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ ἄνεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαράς ἄπερ ἠριγενείας;
 40 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.“
 Ὡς φάθ'· ὃ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὑπερθεν
 κλινητῆρος κεδρίῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρο.
 ἦτοι ὄγ' ὠριγυᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 45 κουφίζων ἐτέρῳ κολέον, μεγαλώνυμον ἔργον.
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας·
 50 δμῶας δὴ τότε ἄυσεν ὑπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 „οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἅπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.“

(Desunt complura.)

50 „ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.“
 Ἡ ῥα γυνὴ Φοίνισσα μύλαις ἐπι κοῖτον ἔχουσα.
 οἱ δ' αἴψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
 51 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
 55 θῆρε δύω χεῖρεςσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 συμπλήρηδην ἰάχησαν· ὃ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρώωνα
 55 ἐρπετὰ δεικνύσκειν, ἐπάλλετο δ' ὑπόθι χαιρῶν

κωροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
 πατρὸς εὐῷ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 60 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
 ξηρόν ὑπαὶ δείους ἀκρόχλου Ἰρικλῆα·
 65 Ἀμφιτρώων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμυεῖαν θέτο χλαῖναν
 παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοῖτον.
 ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἐσχατον ὄρθρον ἄειδον·
 70 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
 Ἀλκμήνα καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμόν,
 65 καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἐμελλεν,
 ἠνώγει. „μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος σύ με κρύπτε· καὶ ὣς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 70 ἀνθρώποις, ὅτι Μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπέγει.
 ἀλλ' Εὐηρείδα, μάλα τί φρονέοντα διδάσκω;“
 Τόσσ' ἔλεγεν βασιλεία· ὃ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·
 72 „θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα.
 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λῶϊον ἐν φρεσὶ θέσθαι.
 75 ναι γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσ-
 73 σων,
 75 πολλαὶ Ἀχαιῶν μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 χεῖρι κατατρίβοντι ἀκρόσπερον αἰδοῖσαι
 Ἀλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ' ἔση Ἀργεῖαισι.
 80 τοῖος ἀνὴρ ὄδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
 ἀμβάτνειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέφανων πλατὺς ἦρας,
 οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
 85 δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῆν
 μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει·
 γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἱ τὰδ' ἐπῶρσαν
 90 κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
 [ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὀπηρῆκα νεβρόν ἐν εὐνᾷ
 85 κερκαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.]
 ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῶ εὐτυκον ἔστω,

κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσας ἢ παλιούρω
 90 ἢ βάτω ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖρον ἄχερδον·
 καίε δὲ τῶδ' ἀγρόησιν ἐπὶ στήλῃσι δράκοντε
 νυκτὶ μέσα, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί. 90
 ἦρι δὲ συλλέξαισα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
 ριψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 95 ῥωγάδας ἔς πέτρας ὑπερούριον, ἅψ δὲ νεέσθω
 ἄστρεπτος· καθαρῶ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται, 95
 θαλλῶ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξει καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
 100 δυσμενέων αἰεὶ καθυπερτέροι ὡς τελέθειτε.
 Φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾧχετο δίφρον
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς. 100
 Ἰθακλήης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτόν ὡς ἐν ἀλωᾷ
 ετρέφετ' Ἀργεῖον κεκλημένος Ἀμφιτρούωνος.
 105 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Ἄνως ἐξεδίδαξεν,
 υἱὸς Ἀπόλλανος μελεδωνεὺς ἄγρουπνος ἦρως,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἰστόν
 105 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλασσε
 110 πυξίνα ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμολπος.
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδρυστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσα τε πύκται 110
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη,
 115 πάντ' ἔμαθ' Ἐρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Αὐτολύκῳ Φανοτήι, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 115 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 120 ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,

Ἀμφιτρούων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἦρατ' ἀγώνων 120
 Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀγαεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 125 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυγμόν,
 κοσμῆσαι τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι 125
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεύσαι
 Ἄκτωρ Ἰππασίδας δέδαεν, φηγὰς Ἄργεος ἐνθῶν,
 130 ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
 Ἄκτορι δ' οὐτὶς ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς 130
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
 Ὡδε μὲν Ἰθακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 135 εὐνὰ δ' ἦς τῶ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρός
 δέσμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῶ,
 δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὄπτα καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος 135
 Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσει.
 αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἰνυτο δόρπον.
 135 εἴματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.
 (Desunt reliqua.)

Idyll. XX. (XXII.)*

Διόσκοουρι.

Ἰγνόμεν Ἀήδας τε καὶ αἰγίοχον Διὸς υἱῶ,
 Κᾶστορα καὶ φοβερόν Πολυδεύκεα πύξ ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιξεύξαντα μέσας βαρέεσσιν ἱμᾶσιν.
 Ἰγνόμεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα

5 κούρης Θεσιτιάδος, Λακεδαιμονίους δὴ ἀδελφεούς, 5
 ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἔόντων,
 ἵππων δ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 νηῶν δ' αἰ δύνοντα κατ' οὐρανοῦ ἢ ἀνιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἔγκυρσαν ἀήταις.
 10 οἱ δέ σφραον κατὰ προύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα, 10
 ἧέ καὶ ἐκ προφώθην, ἢ ὄπη θυμὸς ἐκάστου,
 ἐς κοίλην ἔρριψαν, ἀνέρορξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέματα δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῆ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 15 νυκτὸς ἐφεροπούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15
 κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπησ ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
 αἴψα δ' ἀπολήγοντ' ἀνεμοί, λιπαρῆ δὲ γαλήνη
 20 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοί τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσω ἀμαυρῆ
 φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόου εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱπῆγες κιδαρισταί, ἀεθλητῆρες αἰοιδόι·
 25 Κάστωρος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεῖδεν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμῶν Πολυδεύκεα πρώτον αἰεῖδω.
 Ἦ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας
 Ἄργῶ καὶ νιφόντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰς ἀφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 30 ἐνθα μίης πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησοῖης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήμεμον ἀκτὴν
 εὐνάς τ' ἐστόρνυτο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὃ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης
 35 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίην ἐν ὄρει θηγέμενοι ἄγριον ὕλην.

εὔρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθῦϊαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἢ ἄργύρῳ ἰνδάλλοντο
 40 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι 40
 λεῦκαι τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἀνθεὰ τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἀν λειμῶνας.
 ἐνθα δ' ἀνῆρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσασκε,
 45 δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῆσι τεθλασμένος οὐατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιθηρεῖῃ σφυρήλατος οἶα κολοσσός.
 ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὤμων
 ἔστασαν ἤτε πέτροι ὀλοοίτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 50 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νῶτοιο καὶ ἀνχένος ἠωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ὄδε χῶρος;

ΑΜΥΚΟΣ.

55 χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὄρω, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα; 55

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

θαρσέω, κούκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' εἰκεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄγριος εἶ πρὸς πάντα παλίγκωτος, ἢ ὑπερόπτης;

ΑΜΥΚΟΣ.

τοιόσδ' οἶον ὄρας· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

60 ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχῶν πάλιν οἰκαδ' ἰκάνοις. 60

ΑΜΤΚΟΣ.

μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;

ΑΜΤΚΟΣ.

γνώσσαι, εἴ σευ δίψος ἀνεμμένα χεῖλα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἔρεῖς, ᾧ κέν σε πείθωμεν;

ΑΜΤΚΟΣ.

65 εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

πυγμαχός, ἢ καὶ ποσὶ θένων σκέλος, ἄμματα δ'
ὀρθά;

ΑΜΤΚΟΣ.

πῦξ διατεινόμενος σφετέρης μὴ φείδειο τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμούς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΤΚΟΣ.

ἔγγυς ὀρέας· οὐ γύνυις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

70 ἢ καὶ ἄεθλον ἐτοίμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70

ΑΜΤΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεται, αἴκε κρατήσω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῦδε κυδοιμοί.

ΑΜΤΚΟΣ.

εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἶτε λέουσι

γυνόμεθ', οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.

75 Ἢ δ' Ἄμυκος, καὶ κόχλου ἐλὼν μνηῆσατο κολήν. 75

οἱ δὲ θοῶς συνάγεσθαι ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
κόχλου φνσηθέντος αἰεὶ Βέβρυκες κομῶντες.

ὣς δ' αὐτῶς ἤρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσεως ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν θαλ' Κάστρω.

80 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείρησιν ἐκαρτύναντο βοείαις 80

χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακρὰ σφ' εἴλιξαν ἱμάντας,
ἔς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλήλοισι πνέοντας.

ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειρομένοισιν ἐτύχθη,
ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο·

85 ἰδρὴν μέγα δ' ἄνδρα παρήλυθες ᾧ Πολύδευκες, 85

βάλλετο δ' ἀκτύνησιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὄγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἴετο πρόσσω,

χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνη δὲ πλέον ἢ πρην,

90 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐνέκειτο νενευκῶς 90

ἔς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαῦτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
ἤρωας κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,

δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
χώρῳ ἐνὶ στενωπῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.

95 ἦτοι ὄγ' ἐνθα καὶ ἐνθα παριστάμενος Διὸς υἱός 95

ἀμφοτέρησιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδὶς, ἔσχεθε δ' ὀρμῆς
παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλον περ ἐόντα.

ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἐπτυσεν αἶμα
φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστήες κελάδησαν,

100 ὡς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε 100

ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινῶτο προσώπου.
τὸν μὲν ἀναξ' ἐτάρασσαν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς

πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης ὀινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμαῖ,

105 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὄστέον. αὐτὰρ δὲ πληγείς 105

ὑπιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἔξετανύσθη.
 ἔνθα μάχη δοιμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
 ἀλλήλους δ' ὄλεκου στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στήθος τε καὶ ἰξὺν χεῖρας ἐνώμα
 110 ἀνύχνα τ' ἀρχηγὸς Βεβρούκων· ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὧ μὲν ἰδρωτί συνίξανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γνῖα
 ἀπτομένου φορέεσκε πόνου χροῖη δέ τ' ἀμείνω.
 115 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθέλειεν; 115
 εἰπέ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἐτέρους ὑποφήτης
 φθέρεζομαι, ὅσσ' ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως τοι φίλου
 αὐτῆ.

Ἦτοι ὄγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
 σκαιῆ μὲν σκαιῆν Πολυδεύκης ἔλλαβε χεῖρα,
 120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλιωθεῖς, ἐτέρη δ' ἐπιβαίνων 120
 δεξιτερῆς ἠνεργκεν ἐπὶ λαγόνας πλατὺ γυῖον.
 [καὶ κε τυχῶν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·]
 ἀλλ' ὄγ' ὑπεξανέδν, κεφαλῆν στιβαρῆ δ' ἄμα χεῖρὶ
 πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κροτάφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμφ·
 125 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφιο χαυνόντος· 125
 ἄλλη δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὄξυτέρω πιτύλω δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοῖησε παρήμα. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
 130 κειτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπανδῶν 130
 ἀμφοτέρας ἄμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ᾧ πύκτη Πολύδευκες· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μή ποτ' ἔτι ξεινοῖσιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσσεσθαι.
 135 Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαι μοι ἀναξ. σὲ δὲ Κάστορ ἀείσω, 135
 Τυνδαριδῆ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθωρήξ.

Τῷ μὲν ἀναρπάξαντε δὺα φερέτην Διὸς υἱῷ
 δοιάς Λευκίπποιο κόρας· δισσῶ δ' ἄρα τῶγε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶ υἱ' Ἀφαρῆος,
 140 γαμβρῶ μελλογάμω, Λυγκεύς καὶ ὁ καρτερός Ἴδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον Ἰκανοῦ ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκεύς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲρ κόρυθος μέγ' αὔσας·
 145 Δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἄλλοτρίαις χαλεποί, γυναικὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λευκίππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας
 τᾶσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκω·
 ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἄλλοτρίοισι λέχεσσι
 150 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπτετε δώροισι.
 ἦ μὴν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' ἔειπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
 „οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν εἰοικε
 155 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφῖοι ἤδη ἐτοῖμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' Ἰππῆλατος Ἥλις,
 Ἀρκαδίη τ' εὐμηλὸς Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,
 Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἀπασά τε Σισυφῆς ἀκτὴ·
 160 ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπο σφετέροισι τρέφονται 160
 μυρῖαι οὔτε φνῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο,
 τάων εὐμαρὲς ὕμιν ὀπιεῖν ἄς κ' ἐθέλητε·
 ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται κε πενθεροὶ εἶναι·
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἠρώεσσι,
 165 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώϊον αἷμα. 165
 ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
 ἄμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.“
 ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῆμα
 πνοιῆ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.

170 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170
 εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρῆ
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίον ἔργα λαῦσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ ὄμαιμος ἐός, κρατερός Πολυδεύκης,
 175 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,
 νῶϊ δ', ἐγὼ Κάστρω τε, διακρινώμεθ' ἄρηι 175
 ὀπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἷς· ἀτὰρ ὄλλοι πάντας εὐφρανεύουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 180 τᾶσδ'· ὀλίγω τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 180

Ἐῖπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θή-
 σειν.

τῶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὃ γυνεῆ προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεύς,
 σείων κρατερόν ἔργος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην·
 185 ὡς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀμᾶς 185
 Κάστρω· ἀμφοτέροισι δὲ λόφῳ ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔργεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἰ ποῦ τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
 190 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τῶ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνου αὐτίς
 τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστρω, πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεύς
 195 τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἴκετ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὄξυ φέροντος ὑπέξαναβὰς ποδὶ Κάστρω
 σκαιῷ· ὃ δὲ πληγὴς ξίφος ἔκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ἀρμήθη ποτὶ σῆμα πατρὸς, τόθι κρατερός Ἴδας

200 κειλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔργατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείτο νευενκῶς
 Λυγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν
 ὕπνος.

205 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστὴν εἶδε πατροφῆ 205
 παιδῶν Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἦ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν
 τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
 210 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δὲ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν 210
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέω συνέφλεξε κεραινεῶ.
 οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἑλαφρῷ
 αὐτοῖς τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.

Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροισι κλέος ὕμνοις
 215 ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δὲ τε πάντες ἀοιδοί 215
 Τυνδαρίδαις Ἑλένη τε καὶ ἄλλοις ἠρώεσσιν,
 Ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάω.
 ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο Χίος ἀοιδός,
 ὕμνήσας Προιάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 220 Ἴλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς· 220
 ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
 οἳ αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί.

Idyll. XXI. (XXVI.)*

Α ἦ ν α ι ἦ Β ά κ χ α ι.

Ἴνῳ κ' Ἀυτονόα χά μαλοπάρανος Ἀγαυά
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ εἴδσαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 5 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς, 5
 τῶς τρεῖς τᾶ Σεμέλα, τῶς ἐννέα τᾶ Διονύσῳ.
 ἱερά δ' ἐκ κίστας πεπουαμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
 10 Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 σχῆνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔργος.
 Ἀυτονόα πρᾶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μαινιάδεος ὄργια Βάκχου,
 ἕξαπίνης ἐπιοῖσα, τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 15 μαίνεται μὲν θ' αὐτὰ, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἶ δ' ἐδίωκον,
 πέπλωσ ἐκ ζωστήρος ἐς ἰγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε, „τίνος κέχρησθε γυναικες;“
 Ἀυτονόα „τόδ'“ ἔειπε „τάχα γνώση πρὶν ἀκούσαι.“
 20 χά μὲν τὰν κεφαλὰν μνησάτο παιδὸς ἐλοῖσα, 20
 ὄσσόν περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἴνῳ δ' ἐξέρρηξε σὺν ἁμοπλάτῃ μέγαν ἄμμου
 λάξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Ἀυτονόας θυθμὸς αὐτός·
 αἶ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναικες.
 25 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι, 25
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέρουσαι.
 οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένω Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,

εἴη δ' ἐκγενέτης ἢ καὶ λέκτρῳ ἐπιβαῖνοι·
 30 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι. 34
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὔτος.
 εὐσεβέων παῖδεσσι τὰ λάδια, δυσσεβέων δ' οὔ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι
 Ζεὺς ὑπάτος μεγάλην ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·
 35 χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς 35
 Καδμεῖαι ποιναῖς μεμελημένοι ἠρωῖται,
 αἶ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσου
 οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

Idyll. XXII. (XXVIII.)

Ἡ λ α κ ά τ η.

Γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
 γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἴσιβι ἐπάβολος,
 θάρσεισ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλάαν,
 ὄππυ Κύνριδος ἱερὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑπασσάλω.
 5 τυτίδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ' Διός, 5
 ὄππως ξέννον ἔμον τέρψομι ἴδων ἀντιφίλησ' ἐῶ,
 Νικίαν, Χαρίτων ἱεροφάνων ἱερὸν φύτου,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθῳ γεγεννημέναν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρορας ὀπάσσομεν,
 10 σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρεῖοις πέπλοις, 10
 πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ μάτρες ἄρῶν μαλάκοις ἐν βοτάνῃ πόκοις
 πέξαιντ' αὐτοένει, Θεργενιδὸς γ' ἔννεκ' εὐσφύρω·
 οὔτως ἀνσίεργος, φιλέει δ' ὄσσα σαόφρονες.
 15 οὐ γὰρ εἰς ἀκίδρας οὐδ' ἐς ἀέρω κεν ἐβολλόμαν 15
 6*

ὄπασσαι σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος.
καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὧξ Ἐφύρας κτίσσει ποτ' Ἀρ-
χίας

νᾶσω Τρινακρίας μύελον, ἄνδρων δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἄνερως, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα
20 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλακόμεν, 20
οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράννου πεδ' Ἰαόνων,
ὡς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη,
καὶ οἱ μναστὶν ἄει τῷ φιλαοίδῳ παρέχης ξένω.
κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τῶπος ἰδῶν σ' ἢ μεγάλα χάρις
25 δῶρῳ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ παρ φίλων. 25

Idyll. XXIII. (XXIX.)

Π α ι δ ι κ ἄ.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα·
κάμμε χρῆ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.

κῆγῶ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυθῶ.
οὐχ ὄλας φιλέειν μ' ἐθέλεισθ' ἀπὸ καρδίας,
5 γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοῖας ἔχω 5
ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χῶταν μὲν σὺ θέλῃς, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἄμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
πῶς ταῦθ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
10 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ, 10
τῷ κε λῶιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρίῳ,
ὄππῃ μῆδεν ἀπίξεται ἄργιον ὄρπετον.
νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,

15 ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἑτέρῳ δ' ἕτερον μάλα. 15
καὶ μὲν σευ τὸ καλὸν τις ἰδὼν φέθῳ αἰνέσαι,
τῷ δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος,
τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο.
ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
20 φίλῃ δ' ἄς κε ζόης, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰ. 20
αἰ γὰρ ὦδε πόης, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεται
ἐξ ἀστῶν· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει,
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
κῆμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
25 ἀλλὰ πὲρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι 25
ὀμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
χῶτι γηραλέοι πέλομες προῖν ἀποπτύσαι
καὶ θυσσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλιναργετον
οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φόρει,
30 κάμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν. 30
ταῦτα χρῆ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
καὶ μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὅπως, ἀνίκα τὰν γέννην ἀνδρεῖαν ἔχεις,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέοι φίλοι.
35 αἰ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρόπεις, 35
ἐν θυμῷ δὲ λέγεις „τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς“;
νῦν μὲν κῆπι τὰ χρύσεια μάλ' ἔνεκεν σέθεν
βαίην καὶ φύλακον νεκῶν πέδα Κέρβερον,
τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείταις θύραις
40 προμόλομι κε παυσάμενος χαλεπῶ πόθῳ. 40

THEOCRITI EPIGRAMMATA.

I. (I.)

Τὰ ρόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἅ κατὰπυκνος ἐκείνα
ἔρφυλλος κείται ταῖς Ἑλικωνιάσι,
καὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσε.
βωμόν δ' αἰμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μάλος,
τερμίνθου τράγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II. (VII.)

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
ιητήρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
Νικίᾳ, ὅς μιν ἐπ' ἤμαρ αἰεὶ θνέεσσιν ἰκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐάδους γλύψατ' ἀγαλμα κέδρου,
Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρου ὑποστάς
μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφήκε τέχνην.

III. (X.)

Ῥαῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τῶγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρίνον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίη δ' ἐπὶ τῆδε
αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

IV. (XII.)

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὃ τὸν τρίποδ' ᾧ Διόνυσε
πάρ σε τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,
μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶ δ' ἐκτῆσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὄρῶν.

V. (XIII.)

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἰλάσκειο τὴν θεὸν εἰπῶν
οὐρανίην, ἀγνῆς ἀνθεμα Χρυσογόνας
οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν. αἰεὶ δέ σφιν λάϊον εἰς ἔτος ἦν
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ᾧ πότνια· κηδόμενοι γάρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

VI. (XX.)

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὕμιν υἱὸν ἄνῃο
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρῶτος τῶν ἐτ' ἀνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῆς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας
πολλοῖς μῆσιν ὀπισθε κήνιαυτοῖς.

VII. (XVI.)

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ᾧ ξένη
σπουδᾶ, καὶ λέγ' ἐπήν ἐς οἶκον ἐνθῆς·
„Ανακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιού.“
προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὄλον τὸν ἄνδρα.

VIII. (XVII.)

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χῶνῆρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὐρῶν Ἐπίχαρμος.
ᾧ Βαίχης χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὴν ᾧδ' ἀνέθηκαν,
τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾶ πόλει,
ᾧν ἀνδρὶ πολίτᾳ

5 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδμεν, ἀένκον δέ
 φεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάρναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ.
 ἔνθα πέριξ κέχνται βοτρυνόποις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 10 κόσσυφοὶ ἀχεῦσιν ποικιλότηραυλα μέλη.
 ξουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα.
 ἔξεο δὴ τηνεὶ καὶ τῷ χαρίεντι Προήπῳ
 εὐχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 15 κενύθῳ ἐπιρροξέειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἄρα νεύσῃ,
 τοῦδε τυχῶν ἐθέλω τρισσά θνή τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τραγόν, ἄρκα τὸν ἰσχω
 σακίταν. ἄτοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

XVIII. (XV.)

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλός
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
 „χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος“ ἐρεῖς „ἐπεὶ Εὐρυνμέδοντος
 κεῖται τῆς ἰερῆς κούφου ὑπὲρ κεφαλῆς.“

XIX. (XIV.)

Νήπιον υἷὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρυνμέδον τύμβου τοῦδε θανῶν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολίται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνάμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XX. (VIII.)

Ἔεινε, Συρακόσιός τοι ἀνήρ τὸδ' ἐφίεται Ὀρθῶν·
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχον πόρον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
 πατρίδος ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφροσάμενος.

XXI. (XI.)

Εὐσθένεος τὸ μνημα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 εὔ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
 χῶνυμοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ἄν.
 5 πάντων, ἃν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεῶθ', ὁ σοφιστής
 καίπερ ἄνικυς ἐὼν εἰχ' ἄρα κηδεμόνας.

XXII.

Ἢ παῖς ὄχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἤδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς Ἀίδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρῃ,
 δειλαίῃ, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.
 5 αἰαὶ ἔλεινα παθοῦσα Περιστέρη, ὡς ἐν ἐτοίμῳ
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XXIII. (XVIII.)

Ὁ μικρὸς τὸδ' ἔτευξε τᾶ Θραῖσσα
 Μήδειος τὸ μνημ' ἐπὶ τᾶ ὀδῷ κηπέγραψε Κλείτας.
 ἐξεῖ τὰν χάριν ἀδὺν ἀντὶ τήνων,
 ὧν τὸν κούρου ἔθρεψ'· ἔτι μάν, ὅτι χρησίμα καλεῖται.

XXIV. (XIX.)

Ἀρχίλοχον καὶ σταῖθι καὶ εἰσιδε τὸν πάλαι ποιητῶν
 τὸν τῶν λάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
 διῆλθε κῆπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἄῳ.
 ἦρά νιν αἰ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,
 5 ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος
 ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰδεῖν.

XXV.

Ἀυθῆσαις τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.
 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXVI. (IX.)

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεις, μηδὲ παρ' ὄρη
 ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὧς οὐ πολὺς ἀνδρῶν βίος.
 δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἔλθειν
 ἠπείγεις κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίας,
 ἔμπορος ᾧ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτήν
 ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδους.

THEOCRITI FRAGMENTUM.

Ἐκ τῆς Βερενίκης.

Καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἀλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτη θεῶν ἱερὸν ἰχθῦν,
 ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
 καὶ κε λίνα στήσαιτο καὶ ἐξερούσαιτο θαλάσσης
 ἔμπλεα.

BIONIS RELIQUIAE.

I.

Ἐπιτάφιος Ἀδωνιδος.

Αἶαξ ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις,
ὦλετο καλὸς Ἀδωνις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθειυδε·

ἔργου δειλαία κυανόστολε καὶ πλατάγησον

στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 5

αἶαξ ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐν ὄρεσι μηρὸν ὀδόντι,

λευκὸν μηρὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιῆ

λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἶμα

χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῆ, 10

καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῃ

θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀνοῖσει. 12

αἶαξ ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες. 15

Ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις·

μείζον δ' ἂν Κυθήρη φέρει ποτικάρδιον ἔλκος. 15

κεῖνον μὲν περιπολλὰ φίλοι κύνες ὠρόνται

καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· ἂν δ' Ἀφροδίτα

λυσαιμένα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται 20

πενθαλέα νήπαστος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βᾶτοι νιν

ἐρχομέναν κείρουσι καὶ ἱερὸν αἶμα δρέπονται· 20

Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει, 13

ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἀδωνις, ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν. 14

ὄξυ δὲ κωκυόισα δι' ἄγκυα μακρὰ φορεῖται,
Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ πολλὰ καλεῦσα.

ἀμφὶ δέ μιν μέλαν εἶμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖται, 25

στήθεα δ' ἐν χειρῶν φοινίσσεται, οἱ δ' ὑπὸ μαζοῖ

χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδωνίδι πορφύρονται. 25

αἶαί τὰν Κυθήρηαν ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Ἦλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνῶλεσεν ἱερὸν εἶδος.

Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζῶεσκεν Ἀδωνις· 30

κάτθανε δ' ἂν μορφὰ σὺν Ἀδωνίδι. τὰν Κύπριν

αἶαί

ὄρεα πάντα λέγοντι, καὶ αἱ θρύες αἶαί Ἀδωνιν· 30

καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,

καὶ παραὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὄρεσι δακρύνοντι· 34

πάντας ἀνὰ κυμαῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὰ ἀηδῶν 36

αἰάζει νέον οἶτον ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 37

Κύπριδος αἶνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσευ ἄρ' 35

αἶαί;

ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδωνίδος ἄσχετον ἔλκος, 40

ὡς ἴδε φοίνιον αἶμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,

πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο· „μείνον Ἀδωνι,

δύσποτμε μείνον Ἀδωνι, πανύστατον ὡς σε κηκίω,

ὡς σε περιπτύξω καὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξω. 40

ἔργου τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45

τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,

ἄχρῃς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κείς ἐμὸν ἦπαρ

πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ, τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,

ἐν δὲ πῖω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω 45

ὡς σ' αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50

ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται· ἂν δὲ Κυθήρη 35

Ἀχῶ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 38

φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα
 πᾶρ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἃ δὲ τάλαινα
 ζῶω καὶ θεὸς ἐμὲ καὶ οὐ δύναμαι σε διώκειν.
 50 λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσθὶ γὰρ αὐτὰ
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σε καταρρεῖ.
 ἐμὲ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἄνταν,
 καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνει, καὶ σεσόβημα.
 θνάσκεις ὦ τριπόδητε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπη.
 55 χῆρα δ' ἃ Κυθέρηα, κενὸι δ' ἀνὰ δάματ' Ἔρωτες.
 σοὶ δ' ἅμα κεστός ὄλωλε. τί γὰρ τοιμαρὲ κυναγείς;
 καλὸς ἔάν τί τοσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;

ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες
 αἰαῖ τὰν Κυθέρηαν, ἀπώλετο κυλὸς Ἀ-
 δωνις.

60 Αἰαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 67
 Μηκέτ' ἐνὶ δορυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύθεο Κύπρι.
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδώνιδι, φυλλὰς ἐρήμα·
 λέκτρον ἔχει Κυθέρηα τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις.
 καὶ νέκυσ ἂν καλὸς ἐστί, καλὸς νέκυσ οἷα καθεύδων.
 65 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν εὖ ἐνιαυέν,
 τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμίχθη,
 παγχρῦσφ κλινηῖρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
 βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ,
 70 ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα ταῦτ' ἐμαράνθη.
 φαῖνε δέ μιν Συροῖσιν ἀλείφασι, φαῖνε μύροισιν.
 ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλεθ' Ἄδωνις.
 αἰαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

δάκρυα δ' ἃ Παφίη τόσσ' ἐκχέει, ὅσσον Ἄδωνις 64
 αἶμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη. 65
 αἶμα ῥόδου τίπτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώνων. 66

Κέκλιται ἄβροδ' Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἔρωτες 80
 75 κειράμενοι χαίτας ἐφ' Ἀδώνιδι· χῶ μὲν δίσταώς,
 ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαν', ὃς δ' ἐπτέρυσθε φαρέτρων,
 χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλλον Ἀδώνιδος, οἱ δὲ λέβητ' ἐς
 κρωσσοῖσιν φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρὸν λαίνει,
 85 ὃς δ' ὀπιθεν περυγέσβιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν.
 80 αἰαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

(Deest una strophā.)

αἰαῖ τὰν Κυθέρηαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
 Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλαιῖς Ἰμέναιος,
 καὶ στέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ἰμῆν,
 Ἰμῆν οὐκέτ' ἄειδεν ἐὸν μέλος, ἀλλ' ἐπαεῖδει
 85 αἰαῖ καὶ τὸν Ἄδωνιν ἔτι πλέον ἢ Ἰμέναιον. 90
 αἰ Χάριτες κλαῖοντι τὸν νιέα τῷ Κινύραο,
 ὦλετο καλὸς Ἄδωνις ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι.
 αἰαῖ δ' ὄξυ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ Παιῶνα
 καὶ Μοῖσαι τὸν Ἄδωνιν, ἀνακλείοισι δ' Ἄδωνιν,
 90 καὶ μιν ἐπαεῖδουσιν· ὃ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει. 95
 οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.

Ἀῆγε γόων Κυθέρηα τὸ σήμερον, ἴσχεο κομμῶν·
 δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

II. (XI.)

Ἐκ θαμινᾶς θαδάμιγγος, ὅπως λόγος, ἀισσοίσας
 χά λῖθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

III. (IX.)

Οὐ καλὸν ὦ φίλε πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
 μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλα χρεὸς ἰσχέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

IV. (XIII.)

Μηδὲ λήψης μ' ἀγέραςτον, ἐπεὶ χῶ Φοῖβος ἀείδει
μισθὸν ἐλών. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

V. (V^a)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἄ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

VI. (V^b)

Εἰ μὲν καλὰ πέλει τὰ μελύθρια, καὶ τάδε μοῦνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τὰ μοι πάρος ὤπασε Μοῖσα.
εἰ δ' οὐχ ἀδέα ταῦτα, τί μοι ποτὶ πλείονα μοχθεῖν;

VII. (V^c)

Εἰ μὲν γὰρ βιότῳ διπλοῦν χρόνον ἄμιν ἔδωκεν
ἢ Κρουίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐνὶ
μόχθῳ,
ἢ τὰχα μοχθήσαντι ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώπους, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μέιοινα πάντων,
ὅπποσα τοὶ δειλοὶ καματώδεις ἔργα πονεῦμες,
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, μείροντες αἰεὶ πολὺ πλείονος ὄλβω;
λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον.

VIII. (IV.)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄργιον οὐ φοβέονται
ἢ κ' θυμῷ φιλέοντι καὶ ἐκ ποδὸς ἀντῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραςτον ἀείδη,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.
ἢ δὲ νόον τις Ἔρωτι δονεῦμενος ἀδὺ μελίσδη,
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.

μάργυς ἐρών, ὅτι μῦθος ὄδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινα μέλπω,
βαμβαίνει μὲν γλῶσσα καὶ ὡς πάρος οὐκέτ' ἀείδει.
ἦν δ' αὐτ' ἐς τὸν Ἔρωτα καὶ ἐς Λυκίδαυ τι μελίσδω,
καὶ τόκα μοι χαίρουσα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

IX. (III.)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα,
νηπιάχον τὸν Ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγροισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον.
„μέλπειν μοι φίλε βούτα λαβὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε.“
ὡς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βονκολιάσδου,
νήπιος ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὡς εὔρε πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὡς χέλυν Ἐρμάων, κίθαριν ὡς ἄνυσ' Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλὰ μοι αὐτὸς ἀειδεν ἐρωτύλα, καὶ μ' ἐδίδασκε
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
κῆγῶν ἐκλαθόμεαν μὲν ὅσων τὸν Ἔρωτ' ἐδίδασκον,
ὅσσα δ' Ἔρωσ μ' ἐδίδαξεν ἐρωτύλα πάντ' ἐδιδάχθην.

X. (XVI.)

Ἔσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
Ἔσπερε κνανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα,
τόσσον ἀφανρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστροων,
χαῖρε φίλος, καὶ μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
ἀντὶ σελαναίας τὴ δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωράν
ἐρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὄδοιπορέοντα λοχάσω·
ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συναρέσθαι.

XI. (VIII.)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὶ ἴσον ἀντερῶνται.
 Ὀλβιος ἦν Θησεύς τῷ Πειριθόῳ παρῆντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίχιοι κατήλυθεν εἰς Ἄϊδα.
 Ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 ὄνεια οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἀλήτο κελεύθως.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζῶντος Ἀχιλλεύς·
 Ὀλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι ἕμερον αἰνὸν ἄμυνεν.

XII. (II.)

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδράεντι
 ὄρνεα θηρεῦν τὸν ὑπόπτερον εἶδεν Ἔρωτα
 ἐσθόμενον πύξιοι ποτὶ κλάδον· ὡς δ' ἐνόησε,
 χαίρων ὄνεια δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 τῶς καλάμωσ ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 τῶ καὶ τῶ τὸν Ἔρωτα μετάλμενον ἀμφοδόκευ.
 χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅνα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τῶς καλάμωσ δίψας ποτ' ἀροτρεῖα πρέσβυν Ἰκανεν,
 ὅς νιν τᾶνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ἔρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
 μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 „φείδου τὰς θήρας, μηδ' ἐς τόδ' ἔτ' ὄρνεον ἔρχου.
 φεῦγε μακρὰν. κακὸν ἐστὶ τὸ θηρίον. Ὀλβιος ἐσση,
 εἰσόκει μή μιν ἔλθῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ
 ἔλθων ἑξαπίνης κεφαλὰν ἐπι σείτο καθιξεῖ.“

XIII. (XVII.)

Ἄμερος Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἠὲ θαλάσσης,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τιν αὐτᾶ,

ταλικὸν ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον, μορφᾷ νόον οὐδὲν ὁμοῖον;
 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἑκαβόλον ὠπάσας ἤμεν,
 ὡς μὴ πικρὸν ἔοντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XIV. (XIV.)

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XV. (XII.)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασιεῦμαι ἐμὸν ὄδον ἐς τὸ κάταντες
 τήνω ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἠῖονα ψιδυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐπιίδας ὑστατίῳ μέχρι γήραος οὐκ ἀπολειψῶ.

XVI. (VII.)

Ἄμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
 δίξετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
 χρεῖν δ' ἀμβροσία καὶ νέκταρι, χρεῖν ἅπασαν
 ὠτειλάν· μοιραῖα δ' ἀναλθέα τραύματα πάντα.

XVII. (VI.)

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ.

Εἶλαρος ὦ Μύρσαν ἢ χεῖματος ἢ φθινοπώρῳ
 ἢ θέρος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὔχεται ἔλθεῖν;
 ἢ θέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται ὅσσα μογεῦμες;
 ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρᾷ;
 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεῖματι πολλοί
 θαλόμενοι θέλγονται ἀεργία τε καὶ ὄνηφ.
 ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὔαθεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 ἀρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.

ΜΤΡΣΩΝ.

Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεῖα ἔργα βροτοῖσι·

10 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι 10
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρως ἤμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῆ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νοσέρ' ὄρια τίκτει.
 οὔλον χεῖμα φέρον νιφετὸν κρυμῶς τε φοβεῦμαι.
 15 εἶαρ ἐμοὶ τριπόδητον ὄλω λυκάβαντι παρῆι, 15
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νυξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος ἀώς.

XVIII. (X.)

Μοῖσας Ἔρωσ καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροιεν.
 μολπὰν ταὶ Μοῖσαι μοι ἀεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τὰς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XIX.

Πάντα θεῶ γ' ἐθέλοντος ἐναίσιμα, πάντα βοροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων θάϊστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

MOSCHI RELIQUIAE.

I.

Ε Ὑ Ρ Ω Π Η.

Εὐρώπη ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίξων
 λυσιμελὴς πεδάα μαλακῶ κατὰ φάεα δεσμῶ,
 5 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὄνειρων. 5
 τῆμος ὑπωροφλοῖσιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 αἴσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσίδα τ' ἀντιπέστην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναικῆς.
 10 τῶν δ' ἢ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἢ δ' ἄρ' ἐώκει 10
 ἐνδαπή, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιέσχετο κούρης,
 φάσκεν δ' ὡς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 ἢ δ' ἐτέρη κρατεροῖσι βιωμένη παλάμησιν
 εἶρυν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 15 ἐκ Διὸς ἀργιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν. 15
 ἢ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναικῆς.
 20 ὄψε δὲ δειμαλέην ἀνευείκατο παρθένος αὐδὴν· 20
 „Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;
 ποῖός με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἦδ' ἄ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτόησαν ὄνειροι,

τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἰσιδὼν ὑπνώουσα;
 25 ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ 25
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὥς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.
 Ὡς εἰποῦσ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἑταίρας
 ἤλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας,
 30 τῆσιν αἰεὶ συνάθυρεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο, 30
 ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χροῖα προχοῆσιν ἀναύρων,
 ἢ ὅπότε ἐκ λειμῶνος εὐπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἱ δέ οἱ αἴψα φράνθην· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 35 ἀργχάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἠγερέθοντο 35
 τεροπόμεναι ῥοδέῃ τε φνῆ καὶ κύματος ἠχῆ.
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρεν Εὐρώπεια,
 θηητὸν μάλα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἡφαίστοιο,
 ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου
 40 ἦεν· ἢ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάασσῃ, 40
 ἠτέ οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφω δ' Εὐρώπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὅπασε δῶρον.
 ἐν τῷ θαῖδαλα πολλὰ τετεύχато μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἴναχίς Ἰῶ,
 45 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φνῆν δ' οὐκ εἶχε γυναιήν. 45
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαινε κέλευθα,
 νηχομένη ἰκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοῦ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὄφρυός αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήθην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 50 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἠρέμα χερσὶ 50
 πόρτιος Ἴναχίης, τὴν δ' ἐπταπόρῳ παρὰ Νεῖλῳ
 ἐκ βοῶς εὐνεκράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναιήα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νεῖλου ῥόος, ἢ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείῃ, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 55 αὐφὶ δὲ δηνήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο 55

Ἐρμείης ἤσκητο· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κενασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοινῆεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερόγων πολυανθεῖ χροῖῃ,
 60 τάρσ' ὃς ἀναπλώσας ὠσεῖτέ τις ὠκύαλος νηῦς 60
 χρυσεῖον ταλάροιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπέης.
 Αἰ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἔς ἀνθεμόεντας ἴκανον,
 ἄλλη ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερον.
 65 τῶν ἢ μὲν νάρμισσον εὐπνοον, ἢ δ' ὑάκινθου, 65
 ἢ δ' ἴου, ἢ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραξε
 λειμῶνων ἔαροτρεφῶν θάλε' ἔσκε πετηλά.
 αἰ δ' αὐτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν
 δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιν ἀνασσα,
 70 ἀγλαῖην πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγουσα, 70
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.
 οὐ μὴν δηρὸν ἐμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν λαίνευιν,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρον ἄχραντον ἐρυσθαι.
 ἢ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 75 θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδηθεις βελέεσσι 75
 Κύπριδος, ἢ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
 δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσαι
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γέινετο ταῦρος,
 80 οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνὶ φέρβεται, οὐδέ μεν οἷος 80
 ὄλκα διατηγῆει σύρων εὐκαμπῆς ἄροτρον,
 οὐδ' οἷος ποίμνης ἐπι βόσκειται, οὐδέ μεν οἷος
 ὄστις ὑποδηθεις ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
 τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 85 κύκλος δ' ἀργύρεος μέσσω μάρμαρι μετώπῳ, 85
 ὅσσε δ' ὑπὸ γλαύσεσκε καὶ ἕμερον ἀστράπτσκεν.
 ἰσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου

ἄντυγος ἡμιτόμου κερᾶς ἄτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φραυθεῖς
 90 παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρωσ γένετ' ἔργυς ἰκέσθαι, 90
 ψαῦσαι δ' ἱμερτοῦ βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὀδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
 στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπέλης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέριν, κατέθελγε δὲ κούρην.
 95 ἦ δέ μιν ἀμφαφάσσκε καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν 95
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὁ μελίχιον μυκήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυγδοῦλου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὠκλασε δὲ πρὸ ποδοῦν, ἐδέκκετο δ' Εὐρώπειαν
 100 αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δαίκευε νῶτον. 100
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῆσι·
 „Δεῦθ' ἐτάραι φίλαι καὶ ὀμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐξόμεναι ταῦρον τερπώμεσθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἶά τ' ἐνηγῆς
 105 προῆς τ' εἰσιδέειν καὶ μελίχως, οὐδέ τι ταῦροις 105
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦν τε φωτός
 αἴσιμος ἀμφὶ θεῆ, μούνης δ' ἐπιδευεται αὐδῆς.“
 Ὡς φασμένη νῶτοισιν ἐφίξανε μειδιόωσα,
 αἰ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 110 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανε. 110
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
 χείρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κικάνειν.
 ἀγάων δ' ἐπιβάς πρόσσω θέεν ἦν τε δελφίς,
 113 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων. 113
 115 ἦ δὲ τότε ἔρχομένοιο γαληνιάσσκε θάλασσα,
 κήτεια δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῦν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεε βυσσόθε δελφίς.
 Νηρεῖδες δ' ἀνέδυσαν ὑπέξ ἁλός, αἰ δ' ἄρα πᾶσαι 114
 κητείοις νῶτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχώωντο. 115

120 καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεῖρ ἄλα Ἐννοσίγαιος
 κύμα κατιθύνων ἀλίης ἠγείτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἠγερέθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρύθροοι ἀκλητήρες,
 125 κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες. 125
 125 ἦ δ' ἄρ' ἐφέζομένη Ζητὸς βοέοις ἐπὶ νῶτοις
 τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερσὶ δ' ἄλλη
 εἴρουε πορφυρέην στολοῦ πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
 δευοὶ ἐφελκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδαρ.
 130 κολπῶθι δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπέλης, 125
 130 ἰστίον οἶά τε νηός, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπο πατρίδος ἦεν ἀνευθεν,
 φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτὴ τις ἀλίροθος οὔτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀῖο μὲν ἄνωθεν, ἐνεσθε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσην ἀνευείκατο φωνήν· 130
 135 „Πῆ με φέρεσθ' ὦ ταῦρε φίλ' ἐπλετο; πῶς δὲ κέ-
 λευθα
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχεαι, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νησίην γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
 ἀνώλοις, ταῦροι δ' ἀλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 140 ποτόν τοι ποτόν ἠδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσειτ' ἐδωδή; 135
 140 ἦ ἄρα τις θεὸς ἔσσει· θεοῖς δ' ἐπεικτότα θέξεις.
 οὔθ' ἄλλοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὔτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχώωσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἴσσεις, χηλαὶ δὲ τοὶ εἰσιν ἐρετμά.
 145 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψός' ἀεσθεῖς 140
 145 εἵκελος αἰψηροῖσι πετήσσαι οἰωνοῖσιν.
 ὦμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ῥά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἐσπομένη βοῖ τῷδε
 ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
 ἀλλὰ σὺ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς Ἐννοσίγαιε 145
 150 Ἰλαὸς ἀντήσειας, ὃν ἔλομαι εἰσοράσθαι

τόνδε κατιθύνοντα πόρον προκέλευθον ἐμεῖο.
οὐκ ἄθεει γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὕγρα κέλευθα.“

Ὡς φάτο· τὴν δ' ᾧδε προσεφώνεεν ἠΰκερος βοῦς·
„Θάρσει παρθενική, μὴ δεϊδιθι πόντιον οἶδμα.
155 αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθειν εἰ δοκέω μὲν
ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαι γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσην ἄλα μετρήσασθαι
ταύρω ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἢ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπη νυμφῆια σεῖο
155 ἔσσειται· ἔξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φιτύσειαι υἴας,
οἱ σκηπτοῦχοι ἀνακτες ἐπὶ χθονίοισιν ἔσονται.“

Ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνεται
μὲν δὴ
Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρον ἀνελάξετο μορφήν,
160 λῦσε δὲ οἱ μίτρον, καὶ οἱ λέχος ἔντυον ὄρωι.
ἢ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.

II.

Ἑ ρ ω σ δ ρ α π έ τ η ς.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἑρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει·
ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἑρωτα —
δραπετίδας ἐμός ἐστιν — ὁ μανύσας γέρας ἔξεις
μισθόν τοι, τὸ φίλημα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγης νιν,
5 οὐ γυμνὸν τὸ φίλημα, τί δ' ᾧ ξένη καὶ πλέον ἔξεις. ἢ
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσματος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μαθησῆ.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ'
αὐτῷ

δορυμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·

καὶ Κρονίδη τέκε τέκνα καὶ αὐτίκα γέινετο μήτηρ. 162

οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά,
10 ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἠπεροπευτάς,
οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδων.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἴταμόν τὸ μέταπον.
μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
βάλλει κείς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἄϊδεω βασιλῆα.
15 γυμνὸς ὅλος τὸ γε σῶμα, νόος δὲ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
καὶ πετερόεις ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλω,
ἀνέρας ἢ δὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγγχοις δὲ κἀθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον,
τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
20 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἐνδοθὶ δ' ἐντί 20
τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλὰκι κᾶμμε τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα· πολὺ πλέον ἂ δ' αἰεὶ αὐτῷ
βαιὰ λαμπὰς εἰοῖσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἦν τις ἔλη τῆνον, δήσας ἄγε μῆδ' ἐλεήσης.
25 κῆν ποτίδης κλαίουτα, φυλάσσειο μὴ σε πλανήση. 25
κῆν γελάη, τὴν νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλη σε φιλήσαι,
φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
ἦν δὲ λέγῃ „λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὄπλα“,
μὴ τὸ θύγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

III. (V.)

Τὰν ἄλα τὰν γλανκὰν ὅταν ᾤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
ἔστι φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἂ με γαλάνα.
ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολλὸς βυθοῖ, ἂ δὲ θάλασσα
5 κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμύκη, 5
ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
γὰ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὐάδεν ὕλα,
ἔνθα καὶ ἦν πνεύση πολλὸς ἄνεμος, ἂ πίτυς ἄδει.
ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ᾧ δόμος ἂ ναῦς,

10 καὶ πόνος ἐστὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἂ πλάνος ἄγρα. 10
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
 καὶ παγᾶς φίλ' ἐμοὶ τᾶς ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
 ἂ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

IV. (VI.)

Ἦρατο Πᾶν Ἀχῶς τᾶς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχῶ
 σιωπατᾶ Σάτυρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
 ὡς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγειν Ἀχῶ,
 καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρωσ δ' ἔσμυχ' ἐπαμοιβά.
 5 ὄσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα, 5
 τόσσον ὁμῶς φιλέων ἠχθαίρετο, πάσχε δ' ἂ ποίει.
 ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
 στέργετε τῶς φιλέοντας, ἴν' ἦν φιλέητε φιλήσθε.

V. (VII.)

Ἄλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὶν κατὰ πόντον ὀδεύη,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθουσαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθη καὶ κόνιν ἱράν·
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 5 νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ, 5
 ἂ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένῳ ποταμοῖο.
 κῶρος δειλοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρωσ ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VI. (VIII.)

Λαμπάδα θεὸς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
 οὐλος Ἔρωσ, πήρην δ' εἶχε καταμαδίην,
 καὶ ξεύξας ταλαεργὸν ὑπο ζυγὸν ἀνχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Διοῦς αὐλακα πυροφόρον.
 5 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διὶ· „πίσον ἀρούρας, 5
 μὴ σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.“

INCERTORUM IDYLLIA.

Idyll. I. (Mosch. III.)

Ἐπιτάφιος Βίωνος.

Ἄλλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δῶριον ὕδωρ,
 καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.
 νῦν φυτὰ μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεια νῦν γοάοισθε,
 ἄνθηα νῦν στρυγοῖσιν ἀποπνεύετε κορύμβοις.
 5 νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι, 5
 νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλεον αἰαῖ
 λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτᾶς.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετε Μοῖσαι.

α' Ἀδόνες αἰ πυκνοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
 10 νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγέilate τᾶς Ἀρεθούσας, 10
 ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
 καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὦλετο Δωρὶς αἰοιδά.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετε Μοῖσαι.

β' Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν ἄλλινά κύννοι,
 15 καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ῥῥῶν, 15
 οἷαν ἐν ὑμετέροις ποτὲ κήδεσι γῆρος αἶειδεν.
 εἶπατε δ' αὐτῷ κούραις Οἰαγορίσιν, εἶπατε πάσαις
 Βιστονίαις Νύμφαισιν „ἀπώλετο Δῶριος Ὀρφεύς.“
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετε Μοῖσαι.

β' Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20
 οὐκέτ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δροσὶν ἡμενος ἄδει, 20
 ἀλλὰ παρὰ Πλουτήϊ μέλος Ἀθηταῖον αἶειδει.

ᾠρα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἴ ποτε γαύρως
πλαζόμεναι γοῶντι καὶ οὐκ ἐθέλουσι νέμεσθαι.

25 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 25

γ' Σεῖο Βίων ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγγλαινοί τε Πρήποιοι·
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν τέλος, αἴ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ᾠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

30 Ἀχῶ δ' ἐν πέτρῃσιν ᾠδύρεται, ὅτι σιωπῇ 30

κούκετι μιμείται τὰ σὰ χεῖλα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.

μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κρηῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ

35 τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

γ' Οὐ τόσον εἰναλίησι παρ' ἠόσι μύρατο δελφίν,

οὐδὲ τόσον ποκὰ κλαῦσεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀητός,

ἀλκνουὶς δ' οὐ τόσον ἐπ' αἰγρεσιν ἴαχε κῆνξ,

40 οὐ τόσον οἰονόμοισιν ἐν ἄγρεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 40

ἱπτάμενος περὶ σῶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,

ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος

45 ἀδουίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς ποκ' ἔτερπεν, 47

ἄς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοισι

45 ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκνον· αἱ δ' ὑπεφάνευν 50

ὄρνιθες· „λυπεῖσθ' αἱ πενθάδες; ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.“

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἄν' ᾠρα μακρὰ χελιδῶν,

39

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

41 οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κρηύλος ἄδεν. 42

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

46

δ' Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίξεται ᾧ τριπόθητε;

τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὐ-
τως;

50 εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,

ἄχῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἐτι βόσκειτ' αἰοιδᾶς.

55 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρεῖσαι

τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

55 δ' Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν τέλος, ἂν ποκ' ἔτερπες

ἔξομέναν πρὸς σεῖο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης.

60 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφενγεν

ἄ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἐβλεπεν ἄλμας.

καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν

60 ἔξερ' ἐρημαίησι, βοᾶς δέ τι σεῖο νομεύει.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

65 ε' Παντὰ τοι ᾧ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,

παρθενικῶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλα παιδῶν,

καὶ στνγνὸν περὶ σῶμα τεὸν κλαίουσιν Ἔρωτες.

65 * * * * *

ἄ Κύπρις, φιλέει δὲ πολὺ πλεον ἢ τὸ φίλημα,

τὸ πρῶαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλησεν.

70 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ε' Τοῦτό τοι ᾧ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος,

70 τοῦτο Μέλη νέον ἄλγος. ἀπάλετο πρᾶν τοι Ὀμηρος,

τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι

μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοισι θεέθροισι,

πᾶσαν δὲ πληῖσαι φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον

75 νῖα δακρύεις, καινῶ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

75 ε' Ἀμφοτέροισι παραῖς πεφιλημένοι, ὅς μὲν ἔπινε

Παρασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοΐσας.
 χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
 καὶ Θετίδος μέγαν νῖα καὶ Ἀτρείδαν Μενέλαον·
 80 κείνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
 καὶ βούτας ἔλιγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμεινε,
 καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε,
 καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα, καὶ τὸν Ἔρωτα
 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἦρεε τὰν Ἀφροδίταν.
 85 ἄρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ζ Πᾶσα Βίων θρηγεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἅσπεα πάντα.
 Ἄσκη μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο·
 Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι
 οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμήγατο Λέσβος ἐραυνά·
 90 οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο Τήιον ἄστν·
 σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
 εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μυτιλάνα.
 93

* * * * *
 * * * * *
 95 ἄρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ζ * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 100 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Ἀύσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ῥῆδᾶς,
 100

πάντες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βουκολιασταί
 ἐν μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.
 κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμου κλέος· ἐν δὲ Κύνωσιν
 ὁ πρὶν μειδιῶντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι
 δάκρυα νῦν Ἀνκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πολιταῖς
 Τριοπίδαις ποταμῷ θρηγεῖ παρ' Ἀλεντι Φιλητᾶς,
 94

βουκολικᾶς ἄλλ', ἄντε διδάξαι σεῖο μαθητᾶς,
 κλαρονόμος μᾶσας, τᾶς Δωρίδος· ἃ με γεραίρων
 ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες ἀοιδᾶν.
 105 ἄρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 105

ζ Αἰαῖ ται μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
 ἠδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἄνηθον,
 ὕστερον αὖ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
 ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
 110 ὅπποτε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα 110
 εὐδομες εὐ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνου.
 καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσει ἐν γᾶ,
 ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.
 πῶς δ' ἐγὼ οὐ φθονέομι; τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν
 ἄδει.

115 ἄρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 115

α' Φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα φαρμακοειδές.
 πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦν ἐγλυκάνθη;
 τίς δὲ βροτός, τοσσοῦτον ἀνάμερος ὡς κερᾶσαι τοι
 ἦ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον, οὐ φύγειν ῥῆδᾶν;
 120 ἄρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 120

Ἄλλὰ Δίκα κίχε πάντα. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῶδε
 δάκρυσι καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
 ὡς Ὀρφεὺς καταβάς ποτὶ Τάρταρον, ὡς ποκ' Ὀδυσ-
 σεύς,

ὡς πάρος Ἀλκείδας, κῆγῶ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
 125 Πλουτέος, ὡς κέ σ' ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆι μελίσσῃ, 125
 ὡς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσσδει. ἀλλ' ἔτι Κώρα
 Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάξεν.
 καὶ κείνα Σικελᾶ, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἐπαιξεν
 ἄοσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ Δωρίον· οὐκ ἀγέραστος
 130 ἔσσειθ' ἅ μολπά, χῶς Ὀρφεὶ πρόσθεν ἔδωκεν 130

ἄδεια φορμίζοντι παλίσσυντον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὄρεσιν. εἰ δέ τι κηράν
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς ἄειδον.

Idyll. II. (Theocr. XX.)

Β ο υ κ ο λ ί σ κ ο ς.

Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε θέλοντά μιν ἄδῦ φιλήσαι,
καὶ μ' ἐπικερτομέοισα τὰδ' ἔννεπεν· „Ἐρρ' ἀπ' ἔμετο.
βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικά χεῖλεα θλίβειν.
5 μὴ τύγέ μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις. 5
οἷα βλέπεις· ὀπότ' αὖ λαλέεις, ὡς ἀστικά παῖσθεις,
ὡς τρυφῆρ' αἰκάλλεις, ὡς κωτίλα δήματα φράσθεις·
ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἄδεια χαίταν.
χεῖλεά τοι νοσέοντι, χέρεις δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι,
10 καὶ κακὸν ἐξόσθεις. ἀπ' ἔμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς.“ 10
τοιάδε μυθίζοισα τρεῖς εἰς ἔδν ἔπτυσσε κόλπον,
καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχῆς εἶδε
χεῖλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα,
καὶ πολὺ τᾶ μορφᾶ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρός
15 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλασσεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἷμα, 15
καὶ χροά φοινίχθην ὑπὸ τᾶλγεος ὡς ῥόδον ἔρσα.
χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μαμήσαθ' ἐταίρα.
ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγγον· οὐ καλὸς ἐμμί;
20 ἄρα τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε; 20
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιδεν ἐπᾶνθεεν ἄδῦς Ἴουλος
ὡς νισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμᾶν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν,
χαίται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,

καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι λάμπε μελαίναις·
25 ὄμματά μοι γλανκᾶς χαροπάτερα πολλὸν Ἀθάνας, 25
καὶ δέμας αὖ πακτᾶς λιπαρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
ἄδῦ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
κῆν ἀνλῶ δονέω, κῆν δάουακι, κῆν πλαγιαύλω.
30 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὄρεα φαντὶ γυναιῖνες, 30
καὶ πᾶσαι με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλησεν,
ἀλλ', ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμεν. ἦ οὔ ποτ'
ἀκούει,

χῶ καλὸς ὡς Διὸς υἱὸς ἐν ἄγχεσι πόρτιν ἔλαννεν;
οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτα
35 καὶ Φοργίους ἐνόμεισεν ἐν ὄρεσι, καὶ τὸν Ἀδωνιν 35
ἐν δρυμοῖσι φίλησε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
Ἐνδυμίαν δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅντε Σελάνα
βουκολέοντα φίλησεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
λάθριον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ὀμά παιδί κάθειυδε.
40 καὶ τὴν Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
ᾧ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρονις ἐπλάγχθη;
Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλησεν,
ἂ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.
μηκέτι μηδ' ᾧ Κύπρι τὸν ἄδεια μήτε κατ' ἄστν
45 μῆτ' ἐν ὄρει φιλέοι, μούνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

Idyll. III. (Theocr. XXI.)

Ἄ λ ι ε ἰ ς.

Ἄ πενία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει,
αὐτὰ τῷ μόχθῳ διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὐδαιν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακὰ παρέχοντι μέριμνα.

5 ἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιμύσσησι, τὸν ὕπνου
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐπιπτάμεναι μελεδῶναι. 5
 Ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κείντο γέροντες,
 στρωσάμενοι βρύον αἶον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβασι,
 κεκλιμένοι κοίτῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 10 κείτο τὰ τᾶς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 10 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκίστρα, τὰ φουκίοεντα δέλητα,
 ὄρμαι κῦρτοί τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
 μήρινθοι κῶπα τε γέρον τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἶμα τάπης τε.
 οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς στόλος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 15 οὐδὸς δ' οὐ κλήθραν εἶχ', οὐ κῦνα· πάντα περισσά,
 15 πάντ' ἐδόκει τήνοισ'· ἅ γὰρ πενιά σφας ἐτήρει.
 οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτάν
 θλιβομέναν καλύβαν τραφερὰν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 20 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνου ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.

ΑΛΙΕΥΣ Α'.

Ψεύδοντ' ὦ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἐφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέροι Ζεὺς.
 ἤδη μυρὶ ἐσεῖδον ὄνειράτα, κοῦδέπω ἄως.
 25 μὴ λαθόμεν, τί τὸ χοῆμα χρόνων ταὶ νύκτες ἔχοντι. 25

ΑΛΙΕΥΣ Β'.

Ἄφφ', ἀλίως μέμφη τὸ καλὸν θέρος; οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνου
 ἅ φροντίς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.

ΑΛΙΕΥΣ Α'.

30 Ἄφφ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 30 οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἤμην ἄμοιρον.
 ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνεῖρατα πάντα μερίζεν.

εὔ γὰρ ἂν εἰκάξαις κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἀλλ' ὡς καὶ σχολά ἐστι—τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 35 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων, 35
 ἀδῶν ἐν δρυμῷ, τὸ δὲ λύχνιον ἐν προτανεῖφ·
 φαντὶ γὰρ ἀγρουπνίαν τὰδ' ἔχειν—θέλε δὴ ποτε
 νυκτός
 ὄψιν, πᾶ τοι ἔοικε λέγειν, μανύεν ἐταίρω.
 δειλινὸν ὡς κατέδαρθον, ἐν εἰναλίοισι πόνουσι
 40 — οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὄρῳ, 40
 εἰ μέμνη, τᾶς γαστροῦς ἐφειδόμεθ'—εἶδον ἐμαυτὸν
 ἐν πέτρα μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκειον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
 καὶ τις τῶν τρυφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 45 πᾶσα κύων ἄρκτον μαντεύεται, ἰχθύα κήγῶν. 45
 χῶ μὲν τῶγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἶμα,
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
 τῷ χέρε τεινομένῳ περικλῶν νέμον εὐρὸν ἀγῶνα.
 πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθύν ἀφανροτέροισι σιδάροις;
 50 εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἠρέμ' ἐνυξά, 50
 καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντ' ἐνέτεινα.
 ἦνυσ' ἐλὼν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
 πάντα γέ τοι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
 μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλημένος ἰχθῦς
 55 ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτριότης. 55
 ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρῳ ἀπέλυσα,
 μὴ ποτὶ τῷ στόματος τῶγκίνια χρυσὸν ἔχοντι.
 καὶ τὸν μὲν σπεύσας ὄκ' ἀνάγαγον εὐσπείρατον,
 ὄμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θείναι,
 60 ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν. 60
 ταυτὰ με κἀξήγειρε, τὴ δ' ὦ ξένη λοιπὸν ἐρειδε
 τὰν γνώμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ΑΙΙΕΤΣ Β΄.

καὶ σύγε τί τρέσσεις; οὐκ ἄμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθῦν
χρῦσεον ὡς ἴδες εὐρες, ἴσα δ' ἦν ψεύδεσιν ὄψις.

65 εἰ — μὴ γὰρ κνώσσων — τὴν τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις 65
Ὀλπις τῶν ὕπνων, ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθῦν,
μὴ σὺ θάνης λιμῶ καπὶ χρυσοῖσιν ὀνειροῖς.

Idyll. IV. (Theocr. XIX.)

Κηριοκλέπτῃς.

Τὸν κλέπταν πότε Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγες καὶ χεῖρ' ἐφύση
καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾶ δ' Ἀφροδίτα
5 δεῖξέ τε τὰν ὀδύναν καὶ μέμφετο, ὅτι γε τυτθὸν 5
θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
χὰ μάτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσι μελίσσαις,
ὡς τυτθὸν μὲν ἴης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς;

Idyll. V. (Theocr. XXIII.)

Ἐραστήεις.

Ἄνῃ τις πολὺφιльтρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω
τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.
μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἄμερον εἶχε,
κοῦκ ἦδει τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλίκα τόξα
5 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει 5
πάντα δὲ κἄν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρήεις.

οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάργμα
χείλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
οὐ λόγος, οὐχὶ φιλάματ' ἐκούφιζον τὸν ἔρωτα.

10 οἶα δὲ θῆρ ὕλατος ὑποπτεύησι κυνάγας, 10
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ὦρια δ' αὐτῶ
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
τᾶ δὲ χολᾶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
ὁ πρὶν τοῖς ῥέθεσιν περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
15 ἦν καλός· ἐξ ὄργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. 15
λοῖσθιον οὐκ ἦνειαε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθραιίας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἐκλαίει ποτὶ στρυγνοῖσι μελάθροισι,
καὶ κύσει τὰν φλιάν, οὕτω δ' ἀντείνετο φωνᾶ·

„Ἄργριε παῖ καὶ στρυγνέ, κακῆς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
20 λάινε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
λοῖσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι παρὸ σέ
κῶρε θέλω αὐτίς ποχ', ὀρώμενος ἀλλὰ βαδίξω,
ἐνθα τὴν μευ κατέκρινας, ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνάν, τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἐνθα τὸ λάθον.
25 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβῶν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χάρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροισι ἐπιτέλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ ἴον καλὸν ἐστὶν ἐν εἶαρι, καὶ ταχὺ γηρᾶ· 29
30 καὶ κάλλος καλὸν ἐστὶ τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆ. 32
ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὴν φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν καρδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὴν παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον· 35
ὀπτόταν ἐξενθῶν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
35 τοῖσι τεοῖσιν ἰδῆς τὸν τλάμονα, μὴ με παρῆνθης,

λευκὸν τὸ κρῖνον ἐστὶ, μαραίνεται ἀνίκα πίπτει. 30
ἀ δὲ χιῶν λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα παχθῆ. 31

στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχοίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ θεθέων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψον με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον, 40
 κἄν νεκρῶ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μὴ με φοβαθῆς·
 40 οὐ δύναμαι σίνειν σε, διαλλάξεις με φιλάσας.
 χῶμα δέ μοι χῶσόν τι, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα.
 κἄν ἀπίης, τότε μοι τρίς ἐπαίασον· ὦ φίλε κείσαι.
 ἦν δὲ θέλης, καὶ τοῦτο· καλὸς δέ μοι ὦλεθ'
 ἔταϊρος. 45
 γράψον καὶ τότε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω·
 45 τοῦτον ἔρωτος ἔκτεινεν. ὁδοιπόρε, μὴ πα-
 ροδεύσης,
 ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἔταϊ-
 ρον.
 Ὡδ' εἰπὼν λίθον εἶσεν, ἔρυσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρως γεισοπόδων, φοβερόν λόγον ἄπτει ἀπ' αὐτῶν, 50
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ,
 50 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπαι ποδός, ἣδ' ἐφρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὖτ' ὤϊξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἕξ ἰδίας ἠρτημένον, οὐδ' ἔλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσεν ἐὼν φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῶ 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 55 γυμνασίῳν, καὶ τῆδε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαυνέας δέ
 ἵπτει ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῶ δ' ἐφ' ὕπερθεν
 ἄλατο καὶ τῶγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον· 60
 νᾶμα δ' ἐφονίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 60 „χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.“

Idyll. VI. (Bion. XV.)

Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ Δηιδαμείας.

ΜΥΡΣΩΝ.

Ἀῆς νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἀδὸν λιγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἶον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἠόνι τᾶ Γαλατεία;

ΛΥΚΙΔΑΣ.

κῆμοὶ συρίσδεν Μύρσων φίλον· ἀλλὰ τί μέλπω;

ΜΥΡΣΩΝ.

5 Σκύριον ὃν Λυκίδα ζαλώμενος ἄδες ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλείδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσσατο φᾶρος, ὁμῶς δ' ἐψεύσατο μορφάν
 καὶ νόμος ἐν κώραις Λυκομηδίσι οὐκ ἀλεγοῖσαις,
 οὐδ' εὐδεῖν κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδαμείας.

ΛΥΚΙΔΑΣ.

10 Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βουκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδαν, 10
 Οἰνώνη κακὸν ἄλγος. ἐχῶσατο δ' ἁ Λακεδαίμων,
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαικόν, οὐδέ τις Ἑλληνα,
 οὔτε Μυκηναίων οὐτ' Ἥλιδος οὔτε Λακωνῶν,
 15 μείνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φέρον δὲ σὺν αἰνὸν Ἄρφα. 15
 15 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μούνος Ἀχιλλεύς,
 εἶρια δ' ἀνθ' ὄπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ
 παρθευικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἦντε κώρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τόσον ἄνθος
 20 παρθευικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρη. 20
 θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἕξ αὐτοῦ δ' ἐπὶ νύκτα παρῆζετο Δηιδαμεία,
 καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς

στάμονα καλὸν ἄειρε, τάχ' ἀδέα δὲ κρόκ' ἐπήνει·
 25 ἦσθιε δ' οὐκ ἄλλα σὺν ὀμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνου. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτῶν
 ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα σὺ δὲ νύμφα καθεύδεις.
 αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλαί
 30 ἀμὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἀ δὲ ποιηρά 30
 νύξ ἄτα δολία με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο

Idyll. VII. (Theocr. XXVII.)

Ὁ α ρ ι σ τ υ ς.

(Deest initium.)

ΚΟΡΗ.

Τῶν πινυτῶν Ἑλέναν Πάρις ἦρπασε βουκόλος ἄλλος.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἐκοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

ΚΟΡΗ.

μὴ καυχῶ σατυροῖσκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

ΚΟΡΗ.

5 τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 5

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χεῖλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.

ΚΟΡΗ.

καλὸν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄξυγα κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ καυχῶ· τάχα γὰρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἦβη.

ΚΟΡΗ.

ἀ σταφυλὶς σταφίς ἐστ', οὐδὲ ῥόδον αὖτον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοὶ τινα μῦθον ἐνίψω. 10

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρόν με παρήπαρες ἀδεί μῦθον.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.

ΚΟΡΗ.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπ'· ὀξύθροον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄξιο καὶ σύγε κώρα.

ΚΟΡΗ.

15 χαιρέτω ἅ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη. 15

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλη σε καὶ ἐς λίνον ἄκριτον ἐνθης.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 17

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ φεύγεις τὸν Ἑρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 19

ΚΟΡΗ.

φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ξυγὸν αἶεν ἀείραιοις. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

20 δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρω ἀνέρι δῶσει.

μῆπιβάλης τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 18

ΚΟΡΗ.

πολλοί μ' εὔ μνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἐκήλει.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνάας.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην. 25

ΚΟΡΗ.

25 καὶ μάν φασι γυναικάς ἐοὺς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἀεὶ κροτέουσι· „τίνα τρομέουσι γυναῖκες;“

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεῆ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμῖς ἐστίν.

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροα καλὸν ὀλέσσω. 30

ΔΑΦΝΙΣ.

30 ἦν δὲ τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψαι ἦβας.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἔθνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθῆιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μαῦτόν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλης με διῶξαι. 35

ΚΟΡΗ.

35 τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ δῶματα καλὰ νομεῦσι.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέω τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλὰ κε τέρποι. 40

ΔΑΦΝΙΣ.

40 Δάφνις ἐγὼ, Ανκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ ἔθεν εἰμι χερσίων.

ΔΑΦΝΙΣ.

οἶδ', ἄκρα τιμὴ ἐσσί, πατήρ δὲ τοί ἐστι Μενάλκας.

(Desunt quaedam.)

ΚΟΡΗ.

δειξὸν ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος ὄπη. πόθεν ἴσταται αἶας;

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ θαδιναὶ κυπάρισσοι. 45

ΚΟΡΗ.

45 αἶγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλω ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἐμὰ παρθένω ἄλσεα δείξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέξεις σατυροίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τίνα πράτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. τεῆν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

ΔΑΦΝΙΣ.

50 θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μιαινεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἤνιδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπ' ὄσφυός; ἔς τί δ' ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τᾷ Παφίᾳ πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.

ΚΟΡΗ.

55 μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

ἀμπεχόνην ποιήσας ὄλον ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.

ΚΟΡΗ.

60 φῆς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλλα
δοίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

αἶθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῆ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κῶρα.

Ἵς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἱαινόμενοι μελέεσσιν

ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνύετο φάριος εὐνή.

χῆ μὲν ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν

ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη,

ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεκορημένος εὐνάς.

Idyll. VIII. (Mosch. IV.)

Μ ε γ ἄ ρ α.

„Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ᾧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος

σώζετ' ἐπὶ θεθέεσσι; τί μοι τόσον ἠνίησαι;

ἦφ' ὅ τοι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱός

5 ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῦ, λέων ὠσεῖθ' ὑπὸ νεβροῦ;

ᾧμοι ἐγὼ, τί νῦν δὴ με θεοὶ τόσον ἠτίμασσαν

ἀθάνατοι; τί νῦν μ' ᾧδε κακῆ γουέες τέκον αἴση;

δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,

τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν

10 ἦδ' ἔτι νῦν σέβομαι τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν·

τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτιμότερος ζώντων,

οὐδὲ τόσων σφαιτέρησιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.

σκέτλιος, ὅς τόξοισιν, ἅ οἱ πόρην αὐτὸς Ἀπόλλων

ἠέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,

15 παῖδας ἐοὺς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλου εἴλετο θυμόν
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν
 ἄλλω.

οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρηξάει
 20 μητέρ' ἐγὼ, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν.
 ὡς δ' ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὄλλυμένοις, οὐστ' αἰνὸς ὄφρις ἐτι νηπιάχοντας
 θάμνοις ἐν πυκνοῖσι κατεσθίη· ἢ δὲ κατ' ἀλάς
 πατᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μητρη,
 25 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἢ γὰρ οἱ αὐτῆ
 ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίχτιο πελώρου·
 ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνου ἀιάζουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.
 ὡς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῆ
 30 κείσθαι φαρμακόντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα,
 * * * *

Ἄρτεμι θηλυτέρησι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῷ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλησ' ἐνὶ χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὄστέα κρωσσὸν ἐπάντων
 35 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίουσιν
 Ἄουῖου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κάτα κραναῆν πόλιν Ἥρης
 πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ
 40 αἶεν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἴ' ἐρωή.
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὄρῳ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ· πολέων γὰρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον
 μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόου ἢ σιδήρου

45 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἤντε λείβεται ὕδωρ,
 νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις εὐφροῆναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γὰρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἔεργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἰσθμοῦ
 50 ναίουσ', οὐδέ μοι ἔστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα
 οἶα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἢ δὲ καὶ αὐτῆ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχνηται Ἴφικλη,
 σῶ νιεῖ· πάντων γὰρ οἴζυρῳάτα τέκνα
 55 γείνασθαι σε θεῶ τε καὶ ἀνέρι θνητῶ ἔολπα.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κύκλον ἔς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἔχέοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκῆων.
 ὡς δ' αὐτὰς δακρύοισι παρήμα λεύκ' ἐδίαινε
 60 Ἀλκμήνη· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα
 μῦθοισιν πυκνοῖσι φίλην νῦν ὠδε μετηῦδα·

„Δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πενκαλίμαις; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθνύμεν ἄμφω
 κῆδ' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέ-
 κλανται.

65 ἢ οὐχ ἄλις, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἶεν ἐπ' ἤμαρ
 γεινομένοις; μάλα μὲν γε φιλοφληνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμήσειεν ἐν ἐφ' ἡμετέροισι ἀχέεσσι
 θαρσοίη· τουῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρόω σε φίλον τέκος ἀτρυτοῖσιν
 70 ἄλγεσι μοχθίζουσαν· ἐπιγνώμων δὲ τοί εἰμι
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἔστί.
 καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἢ δ' ἐλαίρω,
 οὐνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
 ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
 75 ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ,

ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
 δυσμενέων, μηθὲν σε χειριότερον φρεσὶν ἦσι
 στέργειν ἢ εἰπεῖ μοι ὑπέκ νηδυόφιν ἤλθες
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
 80 οὐδ' αὐτήν γε νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
 τῷ μὴ μ' ἐξείπης πότ' ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω,
 μηδ' εἴ κ' ἠῦκόμου Νιοβῆς πυκινώτερα κλαίω.
 οὐδὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάσθαι
 85 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμμον
 πρὶν ἠπέρο τ' ἰδέειν μιν, ὕφ' ἠπατι εἴσω ἔχουσα, 85
 καὶ με πυλάρωτο σχεδὸν ἠγαγεν Αἰδωνῆος·
 ὧδέ ἐ δυστοκέουσα κακὰς ὠδύνας ἀνέτλην.
 νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρίας νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτίς
 90 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίγηε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνον· δειμαίνω δὲ καλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μὴ μοί τι τέκνοισ ἀποθύμιον ἔρηπ.
 εἶσατο γὰρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
 95 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἡρακληείη· 95
 τῇ μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῷ
 τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τιμος ἀγροῦ,
 γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου
 100 καρτερόν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλωῆς, 100
 ἦτοι ὃ λίστρον ἐμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείδασ
 ἀνδῆρον καταθῦναι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἔστο·
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
 105 αὐτὰρ ὄγ' αἰὲν ὄπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγγεῖν μεμαῶς ὀλοὸν βέλος Ἡφαίστιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιδεν ἐοῦ χροὸς ἦντε γέρον

νόμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἐνθα καὶ ἐνθα
 πάπταινευ, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξει δήμιον πῦρ.
 110 τῷ μὲν ἀσοσῆσαι λελημένος, ὥς μοι ἔϊκτο, 110
 Ἴφικλῆς μεράθυμος ἐπ' οὐδεὶ κάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρον ὠσεῖτ' ἀμενηνός,
 οὔτε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 115 καππεσεῖεν· κεῖται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτῶς, 115
 εἰσόνε τις χειρὸς μιν ἀνειρούσση παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὄπιδα τρομερῆν πολιότο γενείου.
 ὥς ἐν γῆ λελλίαστο σακεσπάλος Ἴφικλῆης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὄρωσα
 120 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νῆδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἠὲ δὲ παραντίκα φαινόλις ἤλθε.
 τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίγησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθέηα τρέποιο
 οἴκου ἄφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνω
 125 θυμὸς ἐμός, μὴδ' ἄλλο παρὲν τελέσειέ τι δαίμων. 125

Idyll. IX. (Theocr. XXV.)

Ἡ ρ α κ λ ῆ ς Δ ε ο υ τ ο φ ὀ ν ο ς.

* * * * *

Τὸν δ' ὁ γέρον προσέειπε βοῶν ἐπίορκος ἀροτρεύς
 πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·

„Ἐκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεεῖνεις,
 Ἐρμέω ἀξόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο·
 5 τὸν γὰρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
 εἰ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὁδίτην.
 ποιμναι μὲν βασιλῆος ἐῦτριχες Ἀργεῖοιο

οὐ πάσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αἰ μὲν ἕα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἐλισοῦντος,
 10 αἰ δ' ἱερὸν θεῖοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
 αἰ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυτος, αἰ δὲ καὶ ᾧδε·
 χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσι περ ἔμπης
 πάντεσσι νομοὶ ᾧδε τετηλότες αἰὲν ἔασι
 15 Μηριῖον ἀμ μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιηδέα ποιήν 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε
 εἰς ἄλις, ἥ ἕα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει.
 αὐλὺς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιᾷ χειρός
 φαίνεται εὐ μάλα πᾶσι πέφρη ποταμοῖο ῥέοντος,
 20 κείνη ὄθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι 20
 χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
 ἱρὸν ἄγαλμ' ᾧ ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταδμοὶ περιμήκεες ἀγροισίαις
 δέδμηθη, οὐ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 25 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοισι σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὕρους μὴν ἴσχουσι φντοσκάφοι οἱ πολύεργοι,
 ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ᾧριον ἔλθη.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Ἀγείαιο,
 30 πυροφόροι τε γῦαι καὶ ἄλωαι δενδρήεσσαι, 30
 μέγρι ἐπ' ἔσχατιᾷς πολυπίδακος ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἐργοῖσιν ἐποχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἣ δίκη οἰκίαν, οἷσιν βίος ἐπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι ἐνίσπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῶ
 35 ἔσεται, οὔτινος ᾧδε κεχρημένος εἰλήλουθας, 35
 ἥε τι Ἀγείην ἢ καὶ δμῶων τινα κείνου
 δίζεαι, οἳ οἱ ἔασι. ἐγὼ δὲ κέ τοι σάφα εἰδώς
 ἀτρεκέως εἵποιμ', ἐπεὶ οὐ σέγέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἔοικότα φύμεναι αὐτόν,

40 οἶόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
 ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 „Ναὶ γέρον Ἀγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
 εἰσιδέειν· τοῦ γὰρ με καὶ ἦγαγεν ἐνθάδε χρεῖά.
 45 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστν μένει παρὰ οἴσι πολίταις 45
 δήμου κηθόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
 δμῶων δὴ τινα πρέσβν σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
 ὅστις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρῶτερος αἰσυννήτης,
 ᾧ κε τὸ μὲν εἵποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.
 50 ἄλλον δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.“ 50
 Τὸν δ' ὁ γέρον ἔξαυτις ἀμείβετο διὸς ἀροτρεὺς·
 „Ἀθανάτων ᾧ ξεῖνε φραδῆ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 ᾧς τοι πᾶν ὁ θέλεις αἶψα χρεὸς ἐκτετέλεσται.
 ᾧδε γὰρ Ἀγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,
 55 σφωιτέρφ σὺν παιδί, βίη Φυλῆος ἀγανοῦ, 55
 χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἡμασι πολλοῖς
 κτήσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
 ᾧς πον καὶ βασιλεῦσιν εἰδέεται ἐν φρεσὶν ἦσιν
 αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
 60 ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω 60
 αὐλιν ἔφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.“
 Ὡς εἰπὼν ἦγετο, νόφ δ' ἔτι πόλλ' ἔμμενοῖνα,
 δέρμα τέ θηρὸς ὄρῶν χειροπληθῆ τε κορύνην,
 ὀππόθεν ὁ ξείνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἐρεσθαι·
 65 ἄψ δ' ὄκνω ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, 65
 μὴ τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο
 σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἔτερον νόον ἰδμεναι ἀνδρός.
 τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
 ἀμφοτέρον ὀδμῆ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖιν.
 70 θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70
 Ἀμφιτροωνιάδῃ Ἡρακλεί· τὸν δὲ γέροντα

ἄγριον ἀσπάζοντο περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
 τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὄσσον ἀείρων
 φρυγέμεν ἀψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺν δὲ φωνῇ
 ἠπέλλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσαμε δ' ὕλαγμου,
 χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν, ὀθούνεκεν αἰὲν ἐρυντο
 αὐλιν κού παρεόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον ἔειπεν·

„Ὡ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἀνακτες
 θηρίων ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιπειθές.

εἰ οἱ καὶ φρένες ᾧδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν,
 ἦθει δ', ᾧ τε χρῆ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί,
 οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισην περὶ τιμῆς·

νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τι καὶ ἄρρηγες γένετ' αὐτως.“

Ἡ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τὰ ὑλλίον ἴξον ἰόντες.

* * *

Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
 δείελον ἤμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πλοῖα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκοὺς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρία ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσει νέφη ὕδατόεντα,
 ἄσά τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαννόμενα προτέρωσε
 ἢ νότοιο βίη ἢ Ὀρηκὸς βορέας·

τῶν μὲν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 οὐδ' ἄνυσις· τόσα γὰρ τε μέγα προτέρωσε κυλίνδει
 ἴς ἀνέμου, τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτίς ἐπ' ἄλλοις·

τόσσο' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ἦει.

πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης — στείνοντο δὲ πλοῖνες ἄγροί —
 μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
 εἰλιπόδων, ὅτις δὲ κατ' αὐλὰς ἠύλιζοντο.

ἐνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίων περ' ἐόντων
 εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνήρ κερχημένος ἔργου·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμάσι

κωλοπέδας ἀράρισκε περισταδόν, ἐγγὺς ἀπέργων·
 ἄλλος δ' αὐτὸν νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἴει
 πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος,
 ἄλλος ἀμόλιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πλοῖνα τυρόν,
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.

Ἀνγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
 ἦντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθευτο νομῆες,
 σὺν δ' υἱὸς τε βίη τε βαθύφρονος Ἡρακλῆος
 ὠμάρτεν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.

ἐνθα καὶ ἄρρηκτόν περ' ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
 Ἀμφιτροωνιάδης καὶ ἄρρηκτότα νωλεμὲς αἰεὶ
 ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνον
 εἰσορόων· οὐ γὰρ κεν ἐφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει

ἀνδρὸς ληίδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οἷτε πολύρρηγες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἡέλιος δ' ᾧ παιδί τὸν ἔξοχον ᾧπασε δῶρον,
 ἀφνειὸν μῆλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,

καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
 ἐς τέλος· οὐ μὲν γὰρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου
 βουκολίους, αἴτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῆων,
 αἰεὶ δὲ πλέονες κεραιαὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους

ἔξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἢ γὰρ ἅπασαι
 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο
 κνήμαργοὶ θ' ἔλικές τε, διηκόσιοι γέ μιν ἄλλοι
 φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἴγ' ἔσαν ἦδη.

ἄλλοι δ' αὐτὸν μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
 ἱεροὶ Ἡελίοιο· χρόνῳ δ' ἔσαν ἦντε κύκνοι
 ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν·
 οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποιήν
 ἐν νομῷ, ᾧ δ' ἐκπαγλὸν ἐπὶ σφίσι γανυριόωντες.
 καὶ ῥ' ὀπότ' ἐκ λασίοιο θεοὶ προγενοίατο θῆρες

135 ἐς πεδλίον δρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὄσμην,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνου λεῦσόν τε προσώπῳ.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ᾧ
 ἢ δ' ὑπεροπλή Φαέθων μέγα, τὸν ἔα βοτῆρες
 140 ἄστέρη πάντες εἶσκον, ὀθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὅς δὴ τοι σκύλος αὔου ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐῦσκόπῳ Ἡρακλήϊ
 χοίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρὸν τε μέτωπον.
 145 τοῦ μὲν ἀναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' ἀχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ εόντα, πάλιν δέ μιν ὤσεν ὀπίσσω
 ὦμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 150 θαύμαζεν δ' αὐτὸς τε ἀναξ υἱὸς τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς οἱ τ' ἐπὶ βουσί κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτροωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

* * *

Τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε καταυτόθι πίονας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη θ' Ἡρακλεΐη.
 155 λαοφόρον δ' ἐπέβησαν ὄθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 λεπτήν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἢ ἔα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο
 οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕλη γλωρὰ θεούσῃ,
 τῇ μιν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνου ὑψίστοιο
 160 Ἀργεῖω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 „Ἐεῖνε, πάλαι τινα πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκού-
 σας,
 εἰ σεῦ περ, σφετετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.

ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἀργεος ὡς μέσος ἀκμῆς
 165 ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς ἀνήρ Ἑλλάκης ἔξ ἀρχιάλοιο, 165
 ὅς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 οὔνεκεν Ἀργεῶν τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιάταις,
 κοίλην αὐλὴν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος,
 170 οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἀργεος ἔξ ἱεροῖο 170
 αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἢε Μυκήνην,
 ὡς κείνός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἔτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περασῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἔτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων
 175 ἦε σέ, δέσμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει 175
 χειρῶν καρτερόν ἐργον, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γινώω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύ γ' ἐκείνος, ὃν ἡμῖν ἀκούοντεςσιν ἔειπεν
 180 οὔξ Ἑλλήθηεν Ἀχαιοὺς, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
 εἰπέ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἐπεφνες,
 ὅπως τ' εὐνδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γὰρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὔροις
 ἱμεύων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
 185 ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔθνος. 185
 τῷ καὶ θανμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὀδοιπόρον ἀνὲρ' ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδόιο χαριζόμενον παρεούσιν.“
 Ὡς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 190 Φυλεὺς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμ' ἀμφισιν ἄρκιος εἴη, 190
 καὶ ῥά τε ῥηίτερον φαμένον κλύοι Ἡρακλῆος,
 ὅς μιν ὀμαρτήσας τοίφω προσελέξατο μῦθῳ·
 „Ὡ Ἀργηιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνείρεν,
 αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 195 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195

ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελλήσαι ἀκούειν,
 νόσφιν γ' ἢ ὄθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ' εόντων
 Ἀργείων οὐδ' εἰς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 οἶον δ' ἀθιυάτων τίν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 200 ἰῶν μνησίαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 200
 πάντας γάρ, πίση τις ἐπικλύζων ποταμὸς ὡς,
 λῆς ἄμοτον κεραίξε, μάλιστα δὲ Βευβιναῖοι
 οἱ ἔθεν ἄρχιστα κλαῖον ἄτλητα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 205 Εὐρουσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὕγρον ἑλὼν κοίλην τε φαρέτορην
 ἰῶν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγῆς αὐτόφλοιον ἐπηρεφῆος κοτίνιο
 ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέφ' Ἐλικῶν
 210 εὐρών σὺν πικνιῆσιν ὄλοσχερὲς ἔσπασα φίλαις. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῆς ἦεν, ἴκανον,
 δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτήν ἐπέλασσα κορώνη
 νευρεῖην, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαο ἔβησα.
 πάντη δ' ὅσσε φέρων ὄλοδν τέρας ἔσκοπίαζον,
 215 εἴ μιν ἔσαθρήσαιμι πάρος τί με κείνον ἰδέσθαι. 215
 ἦματος ἦν τὸ μεσηγνύ, καὶ οὐδ' ὄπη ἴχνια τοῖα
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
 οὐδέ μιν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 220 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος ταυῦφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι δ' μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκῶς κρεῖων τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 225 ἀύχητράς πεπάλακτο φόνω χαροπὸν τε πρόσωπον 225
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμάτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθη

ἐν τρίβῳ ὕληντι δεδεγμένος ὀππὸθ' ἴκουτο,
 καὶ βάλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
 230 τηῦσίως· οὐ γὰρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν 230
 ὀκροῖεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυντον ἔμπεσε ποίη.
 αὐτὰρ ὁ κρᾶτα θαφοῖνον ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντη δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανῶν ὑπ' ὀδόντας ἔφηγε.
 235 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀίστον ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον 235
 ἀσχαλόων, ὡς μ' ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγνὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πλεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυῶδντος ἰός,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμῶλιος αὐτῶς.
 240 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς 240
 ἀνερύειν· ὃ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
 θῆρ' ἄμοτος, μακρῆν δὲ περ' ἰγνυῆσιν ἔλιξε
 κέρον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δὲ οἱ ἀνχῆν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαι δ' ἐφορίζαν ἔθειραι
 245 σκυζομένω, κυρτῇ δὲ ῥάχης γένετ' ἠῦτε τόξον, 250
 πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαρόνας τε καὶ ἰξύν.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀρματοπηγὸς ἀνῆρ πολέων ἰδρὶς ἔργων
 ὄρηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐντεάνοιο,
 θάλψας ἐν πυρὶ πρώτου, ἴν' ἀξόνι ἢ κύκλα δίφρω·
 250 τοῦ μὲν ὑπέκ χειρῶν ἐφηνγεν ταυῦφλοιος ἐρινεός 255
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὡς ἐπ' ἐμοὶ λῆς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμῶων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεινα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 255 τῇ δ' ἐτέρη ῥόπαλον κόρσης ὑπερ' αἴρας 260
 ἦλασα κᾶκ κεφαλῆς, διὰ δ' ἀνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίωιο καρῆατος ἀργιέλαιου
 θηρὸς ἀμυμακέτοιο· πέσεν δ' ὄγε πρὶν ἐμ' ἰκέσθαι
 ὑπόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσίη ἔστη

260 νευστάζων κεφαλή· περι γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω 260
 ἦλθε, βίη σεισθέντος ἐν ὅστῳ ἐγκεφάλιοι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρείαις
 υωσάμενος, πρὶν αὐτίς ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 265 αὐχένος ἀρρήκτοιο περ' ἰνίον ἤχμασα προφθᾶς, 265
 ῥίψας τόξον ἔραζε πολύροαπτόν τε φαρέτρην·
 ἦρχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρούψῃ ὀνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδας πτέρυγῃσι ποδῶν στερεῶς ἐπίεζον
 οὐραίνῃ ἐπιβάς, πλευρησί τε κῆρ' ἐφύλασσον,
 270 μέγχι ὄγ' ἐξεκάπυσσε βραχίονα ῥόχθον ἀείρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἄιδης.
 καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιανύχνα βύρσαν
 θηρὸς τεθνεῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσάιμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρω
 275 τμητῇ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ἄλλῃ. 275
 ἐνθά μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέσμα λέντος ἀνασχίξειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίον ταμεσίχορος ἰωχομοῖο.
 280 οὗτός τοι Νεμέον γένει' ᾧ φίλε θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.“

Bei B. G. Tenbuer in Leipzig sind ferner erschienen:

Benseler - Schenkl's

Griechisch-deutsches und deutsch-griechisches

SCHUL - WÖRTERBUCH.

I. Band: Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 3. Aufl. gr. 8. geh. Preis 2 Thlr.

II. Band: Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. gr. 8. geh. Preis 2 Thlr. 12 Ngr.

Das Griechisch-deutsche Schul-Wörterbuch von Benseler ist bereits in 3 starken Auflagen verbreitet und in seiner Einrichtung hinlänglich bekannt. Durch besondere Berücksichtigung der von Schulen gelesenen Autoren ist es für den Gebrauch an Gymnasien weit zweckdienlicher als alle grösseren Wörterbücher.

Das Deutsch-griechische Schul-Wörterbuch von Schenkl, vor Kurzem erst erschienen, wird an Vollständigkeit und Genauigkeit von keinem anderen Wörterbuche übertroffen, während es erheblich billiger als alle ähnlichen Wörterbücher ist.

Lateinisch-deutsches und deutsch-lateinisches

SCHUL - WÖRTERBUCH

von
Friedrich Adolph Heinichen,

Dr. der Phil. und Licentiaten der Theologie, Gymnasialprorector a. D. und Professor.

Erster Theil:

Zweiter Theil:

Lateinisch-Deutsch.

Deutsch-Lateinisch.

50 Bog. Lex.-8. 1864. geh. 1 Thlr. 24 Ngr.

45 Bog. Lex.-8. 1866. geh. 1 Thlr. 18 Ngr.

Dieses neueste lateinische Wörterbuch ist für den ganzen Cursus des Gymnasial-Unterrichts bestimmt und hat bereits in den meisten Schulen Deutschlands Eingang gefunden. Seine Vorzüge vor ähnlichen compendiösen Wörterbüchern sind allgemein anerkannt.

WÖRTERBUCH

XENOPHON'S ANABASIS.

Für den Schulgebrauch bearbeitet

von
Ferdinand Vollbrecht,

Rector zu Otterndorf.

Mit 70 in den Text eingedruckten Holzschnitten, drei lithogr. Tafeln und einer Karte.

gr. 8. geh. 18 Ngr.

Dieses neue Specialwörterbuch zur Anabasis unterscheidet sich namentlich durch die in den Text gedruckten Holzschnitte und die beigegebenen Tafeln von seinen sämmtlichen Vorgängern. Der Verfasser ging nemlich von der Ueberzeugung aus, dass ein Specialwörterbuch für Schüler einer Tertia, denen die Benutzung antiquarischer, geographischer und anderer Hilfsmittel in der Regel nicht zu Dienste steht, in sachlicher Beziehung eine klare und bündige Darlegung alles dessen bieten muss, was der Schüler zum vollen Verständnis braucht und dass für diesen Zweck alles, was für die Einbildungskraft anschaulich gemacht werden kann, auch anschaulich gemacht werden muss. Aus diesem Grunde sind die zahlreichen Abbildungen beigegeben worden, welche dem Wörterbuche, das selbstverständlich auch in sprachlicher Beziehung auf der Höhe der Wissenschaft steht, einen bedeutenden Vorzug verleihen.

Wörterbuch
zu den Lebensbeschreibungen
des
Cornelius Nepos.

Für den Schulgebrauch herausgegeben

von

Dr. S. Gaake,
Oberlehrer am Gymnasium zu Hirschberg.

8. geh. 10 Ngr.

Mit dem Cornelius Nepos von Dietsch 12 Ngr.

Wörterbuch
zu
Ovid's Metamorphosen.

Von

Dr. Johannes Siebelis,
Professor am Gymnasium zu Hildburghausen.

gr. 8. geh. 22½ Ngr.

Der durch seine Ausgabe der Metamorphosen (5. Aufl. 1867) und anderer Schulbücher rühmlichst bekannte Verfasser bietet in diesem Wörterbuche ein neues Hilfsmittel für das Verständnis der Metamorphosen, das den Bedürfnissen der Schule und der Wissenschaft gleichzeitig Rechnung trägt.

Reallexikon des classischen Alterthums
für Gymnasien.

Im Verein mit mehreren Schulmännern herausgegeben

von

Dr. Fr. Lübker.

Dritte durchgängig verbesserte Auflage.

72 Bogen. Lex.-8. Mit vielen Abbildungen. geh. 3 Thlr. 10 Ngr.

Das Buch hat eine so ausserordentlich günstige Aufnahme gefunden, dass drei starke Auflagen rasch hintereinander nöthig wurden. Dasselbe wird vorzugsweise gern zu Prämien benutzt.